

ಶ್ರೀದವಿಶಲದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು

(ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ 29ನೇಯ ಕುಸುಮ)

ಸಂಪಾದಕ

ಕೆ. ಅವೃತ್ತಾಚಾರ್ಯ,
ಸ್ವೇಷಲ್ ಆಧೀಸರ್, ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್,
ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು, ತಿರುಪತಿ.



ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ

ಎಂ. ಕೆ. ಆರ್. ವಿನಾಯಕ್ ಐ.ಎ.ಎಸ್.

ಇವರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು

ತಿರುಪತಿ

SRIDAVITTHALA DASARA KRITHIGALU

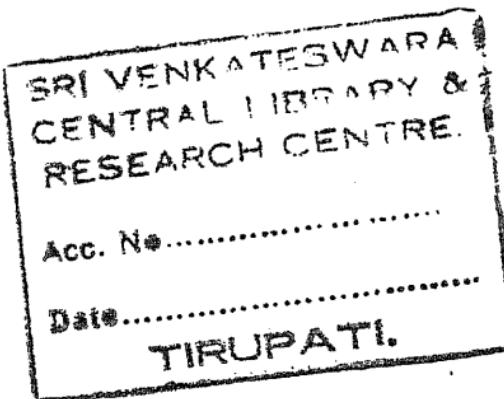
Edited By :

K. Appannacharya.

T. T. D. Religious Publication Series No : 501

Copies : 3000

First Edition : 1997



Published By :

**M. K. R. VINAYAK I.A.S.
Executive Officer,
T. T. Devasthanams,
Tirupati.**



Printed at :

**T. T. Devasthanams Press,
Tirupati.**

ಪರಿವಿಡಿ

1. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು.
2. ಮುನ್ಮೂಡಿ.
3. ಶ್ರೀದವಿಶಲರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.
4. ಶ್ರೀದವಿಶಲರ ಸ್ಮೃತಿ.
5. ಶ್ರೀದವಿಶಲರ ಶಾರ್ಕಿಗಳು.
6. ಕೃತಿಮಾಲೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಭಗವಂತನ ಹಾಗೂ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಅವತಾರಗಳು ಪ್ರಬಲಿದ ಅಥಮವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಧರ್ಮದ ಪುನರುಧ್ವರಕಾಗಿ. ಕಡು ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಭಗವಂತನು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಜೀವರು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ಚ್ಯಾತರಾಗದಂತೆ ನಿರಂತರ ರಕ್ಷಿಸಲು ಭೂಷ್ಯಕುಂಠವೆನಿಸಿರುವ ವೆಂಕಟಾದಿಗೆ ಬಂದು ನೇಲಸಿರುವನು. ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ನಾದ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸೇವೆಯಿಂದ ತಮ್ಮಜನ್ಮವನ್ನು ಧನ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲೋಕವನ್ನು ದೇಳಿಗಿದ ಪೂತಾತ್ಮರು ಅನೇಕರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ಹರಿದಾಸರು ಸಹ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ಹರಿದಾಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಮನಸಾರ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು. ವೇಂಕಟನ ಭೂಷ್ಯಕುಂಠ ದಾಸರೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಪರಾರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕರುಣಾ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ್ದ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಿಾಸಲಳಿಯದ ಸಿತ್ಯನೂತನ ಸಚೀವ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯ. ಇವರ ಕೃತಿಗಳು ಶ್ರುತಿ ಸ್ವಂತ ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ವಾಶಿಬ್ಬನದಂತಿರುವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ವೇದಾಂತರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಇವರು ಕೃತಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿರುವರು.

ಪ್ರಕೃತ ದಾಸವರೇಣುರಾದ ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಹೃದಯರಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ಭಕ್ತರೂ ಈ ನಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆದರಿಸುವರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎಂ. ಕೆ. ಆರ್. ವಿನಾಯಕ್, ಐ.ಎ.ಎಸ್.
ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ
ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿ,
ತಿರುಪತಿ.

ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊಕ್ಕನ ಶಿವಶರಣರ ಹಾಗೂ ಹರಿದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಸಾಗಿಬಂದ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ನರಹರಿತೀಧರ ರಿಂದ ಕನಕದಾಸರವರಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ. ಮಹಿಪತಿರಾಯರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಜಗ ನ್ನಾಧದಾಸರ ವರಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಹಂತ. ಪ್ರಾಚೀಶದಾಸರಿಂದ ಸುಂದರವಿಲರವರಿಗೆ ಮೂರನೇ ಹಂತ. ಈ ಮೂರನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ದೇಳಗಿದ ನಂದಾದೀಪವೇ ಶ್ರೀದವಿರಲದಾಸರು. ಶ್ರೀದವಿರಲದಾಸರು ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಪ್ಪರು. ಜಗ ನ್ನಾಧದಾಸರಿಂದಲೇ ಅಂತನಾಮವನ್ನುಪಡೆದು, ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಶ್ರೀದವಿರಲದಾಸರ ಸಮಗ್ರಕೃತಿಗಳು ಇಂದು ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಈ ಕೃತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತಲಿವೆ. ದೊರೆತ ಈ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನಾಲ್ಯಾವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವು:—

೧. ಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಪದಗಳು.
೨. ರಾಮ ಮಹಿಮಾ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಪದಗಳು.
೩. ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು.
೪. ಪ್ರಮೋಧಾತ್ಮಕ ಪದಗಳು.

ಈ ಮೇಲ್ಮೂರೆ ವಿಭಾಗಕ್ಕನುಗೊಂಡಿದೆ ಹೊರೆತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕೃತ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ತಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದವರು ಕೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ವಕೀಲ್. ರಾಯಚೂರ್ ಇವರು. ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಸಹ್ಯದಯತೆಯಿಂದ ಅನತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಭೂಂದಿಗೆ ಆದೇಶನೀಡಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾವ್ (ಪ್ರೇಸ್ ಮೇನೇಜರ್ ತಿ.ಕಿ. ದೇ.) ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಕರಡಬ್ಬ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದ ಬಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ (ಕನ್ನಡ ಸಭ್ಯ ಎಡಿಟರ್) ಇವರಿಗೂ ನನ್ನ ಹ್ಯಾದಯಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ವಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಮುಖ್ಯಕಾರಣೇಭೂತರಾಗಿ ಧರ್ಮ ಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ ನಿರಂತರ ಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಪಾರ್. ವಿನಾಯಕ್ ಬಿ.ಎ.ಎಸ್. ತಿರುಮಲೆ ತಿದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರಿಗೆ ಬಿಂಬಿಸುವುದ್ದಿನಿಂದ ಹಳ್ಳಿನ್ನರ್ಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕೆ. ಅಪ್ಪಣ್ಣಾಚಾರ್ಯ
ಸ್ವೇವಲ್ ಆಫಿಲ್
ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾ
ತಿ.ತಿ.ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು, ತಿರು

ಶ್ರೀದವಿಶಲದಾಸರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

“ಸತಾಂ ಪುಸಂಗಾನ್ಯಮ್ ವೀಯಸಂಪದೋ
ಭವಂತಿ ಹೃತ್ಕಣರಸಾಯನಾಃ ಕಥಾಃ
ತಚ್ಮೈಪಣಾದಾಶ್ವಪವರ್ಗವತ್ಯನಿ
ಶ್ರದ್ಧಾವತೀ ಭಕ್ತಿರನುಕ್ರಮಿಷ್ಯತಿ”

ಇದು ಭಾಗವತಾಚಾರ್ಯರ ಅಮೃತವಾಣಿ. ಸಾಧು-ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸದ ಫಲವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಭಗವಂತನೇ ಸಾರಿಹೇಳಿರುವನು. ಸಹವಾಸವೆಂದೂತ್ತಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವ್ಯವಹಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವಿಕೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಸಹವಾಸವು ಮಾನಸಿಕ ವಾಗ್ವಾಕಾಯಿಕವೆಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಕಾಯಿಕ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಅತ್ಯಾವಸ್ತಕೆ. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಇದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಕೀರ್ತಿಶೀಷರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದನೆ ಸಹ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸಹವಾಸವನ್ನು ದೇಳಿಸಬಹುದು. ಮಹಿತಾತ್ಮರ ಸ್ತರಣ, ಅವರ ಗುಣಗಾನ, ಕಥಾಶ್ರವಣಗಳು ಅವರೊಂದನೆ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವವು.

ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಥೆ ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ನಡೆನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಥಾಪಸಂಗದಿಂದಕಿವಿಗಳಿಗ್ನಾ ಹೃದಯಕ್ಕೂಭಗವಂತನ ಕಥಾಮೃತದರಸದೌತಣವು ದೋರೆಯುವುದು. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವ ಭಕ್ತಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ದೇಳಿದು ನಿಲ್ಲುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾನ್ಯ ಮಾನವೀ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರು--

“ರಂಗ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡುವ ಮಂಗಳಾತ್ಮರ
ಸಂಗಸುಖವಿತ್ತು ಕಾಯೋ ಕರುಣಾಸಾಗರ್”

ಎಂದು ಬೇಡಿರುವರು. ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಂದನೆ ನಾವ ಮಾಡುವ ಕಾಯಿಕ ಅರ್ಥವಾ ಮಾನಸಿಕಸಂಗ ನಮ್ಮ ಅನಿಪ್ತವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಇಪ್ಪಾರ್ಥವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀ ಪುಸನ್ನ ವೆಂಕಟದಾಸರು---

“ಸಂಗವಾಗಲಿ ಸಾಧುಸಂಗವಾಗಲಿ
ಸಂಗದಿಂದ ಲಿಂಗದೇಹ ಭಂಗವಾಗಲಿ”

ಎಂದು ದೇಡುತ್ತು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ಸಮಾಗಮ ಜೀವನಿಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಅನಿಪ್ತವೆನಿಸಿದ ಲಿಂಗಶರೀರದ ಭಂಗಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುವರು. ಜಗನ್ನಾಧನ್ನು ದೇವ ವರಿಕ್ಕಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ

“ಕೆಂಡ ಕಾಣದೆ ಮುಟ್ಟಿದರು ಸರಿ
 ಕಂಡು ಮುಟ್ಟಿಲು ದಹಿಸದಿಪ್ಪದೆ
 ಪ್ರಂಡರೀಕದಳಾಯತಾಕ್ಷನ ವಿಮಲಪದಪದ್ಮ
 ಬಂಡುಣಿಗಳಿಂದೆನಿಪ ಭಕ್ತರ
 ಹಿಂಡು ನೋಡಿದಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತನು
 ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದ ನರನ ಪಾವನ ಮಾಳ್ಳರಾಕ್ಷಣಾದಿ
 ಈ ನಿಮಿತ್ತ ಪ್ರನಃ ಪ್ರನಃ ಸು--
 ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹವಾಸಮಾಡು ಹು--
 ಮಾನವರ ಶೂಡಾಡದಿರು ಲೋಕಕೆ ಮರುಳಾಗಿ”

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹವಾಸದ ಫಲವನ್ನು ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿ ರುವರು.

ಇಂಥಾ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಸಂಗದಿಂದ, ಅವರ ಶಿಷ್ಟರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೀಶದಾಸರ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೃತಿಯಿಂದ, ಜನ್ಮಪನ್ನೇ ಧನ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪೂತಾತ್ಮಕರು ಶ್ರೀದವಿತಲ ದಾಸರು. ಇವರ ಸ್ತುತಿ ಜನ್ಮಧನ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣ.

ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಗ್ರಾಮ ಕಜೆಗಿ. ವರದಾನದಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನ, ಗ್ರಾಮ ವನ್ನು ಬಳಸಿನಿಂತ ನಿಸಗ್ - ಈ ಎರಡರಿಂದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಸೌಂದರ್ಯ ಪಾವಿತ್ರಗಳು ಬಂದೆದಗಿಧ್ವನಿ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೇದವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾತರಾದ ಪಂಡಿತರೂ, ನಿತಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗಳೂ, ಪ್ರವಚನಾಚಾರ್ಯರುಗಳೂ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ನಲಿಯತ್ತಿದ್ದಳು. ದೂರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮನೆಯಿಂದಲೂ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ವೇದಫೋಷವವು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಏಗಿಲಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಬಂಧವಾದ ವಿರಲನ ಭವ್ಯಮಂದಿರ. ಶ್ರೀದವಿತಲರು ಶ್ರೀವಿತಲನನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ--

“ಶ್ರೀದವಿತಲಾ ನಿಮ್ಮಸದ್ಯಣ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ
 ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡುವ ಭೂದೇವರಿಗೊಲೆದಾದರಿಸಲು
 ಬಂದ್ಯಾವಿರಲಾ”

ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಜೋಕ್ಕೀಯಿಂದ ಕಚೆಗಿಯನಿಜಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವರು. "ಸದ್ಗುಣ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡುವ ಭೂದೇವರಿಗೊಲಿದು" ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಕಚೆಗಿಯ ಭವ್ಯಾಸ್ತರೂಪವು ಅಡಗಿದೆ.

ಕೃ.ಶ. 1740 ಹಾಗೂ 50 ರ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಚೆಗಿಯ ಕರ್ಣೀಕರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಜನನಾಯಿತೆಂದು ಹಿರಿಯರ ವಚನ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮುದ್ದುಮಗನಿಗೆ 'ದಾಸಪ್ಪ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

"ಚಿಕ್ಕತನದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಒಲಿದು ಹೇಸ--
ರಿಕ್ಕ ಕರೆದರು ನಿನ್ನ 'ದಾಸಪ್ಪ'ನೆಂದು"

ಎಂಬ ಈ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ವಚನವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ದಾಸಪ್ಪನಿಗೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮುದಿರಾಗಲಿ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಾಗಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆನು ವಂತೀಕವಾಗಿ ಬಂದ ಕರಣೀಕವೃತ್ತಿ, ಹೊಲಮನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ದಾಸಪ್ಪನಿಗೆ ಯಾವ ಚೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಂಡಿತರ ನೆಲೆವೀಡಾದ ಕಚೆಗಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹಿದ ದಾಸಪ್ಪನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ವಿದಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯಿತು. ಅದಾವ ಪ್ರಾರಭ್ಯಾದ ಬಲವೂ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ದಾಸಪ್ಪ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರಿಯಾದ. ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ದಾಸಪ್ಪನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರು. ಯಜಮಾನತನವು ದಾಸಪ್ಪನ ಹಸ್ತಗತವಾಯಿತು. ಯಾವನ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿದವು. ದಾಸಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವರಾರು? ಯಾವನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದಾಸಪ್ಪನು ವೇಶಾಲ್ಕೋಲುಪನಾದ.

ಶೋಕರೀತಿಯಂತೆ ದಾಸಪ್ಪನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಿವಾಹವೂ ಆಯಿತು. ಸುಗುಣವತ್ತಿಯಾದ 'ಗುಂಡಮ್ಮು' ದಾಸಪ್ಪನ ಮಡದಿಯಾದಕ್ಕು. ಮದುವೆಯಾದರೂ ದಾಸಪ್ಪನ ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದವನೇ ಸ್ವಾನಾಪ್ತಿಕರ್ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಕರ್ಣೀಕವೃತ್ತಿಯಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು, ನಂತರ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಂಟ ವಿಶ್ವಾಂತಿ. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ವೇಶ್ಯೆಯ ಮನಿಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಾದ್ವಿ ಗುಂಡಮ್ಮನಾದರೂ ದಾಸಪ್ಪನು ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾದಿದ್ದು ಬಂದಮೇಲೆ ಉಟ ಬಡಿಸಿ ತಾನು ಉಂಡು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಾಸಪ್ಪನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಆದರಿಸಿ ಕರೆದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗುಂಡಮ್ಮ ಸಾಧಕನಾಮಧೇಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸಹನವೇ ಅವಳ ಸಂಪತ್ತಾಗಿತ್ತು. ದಾಸಪ್ಪನು ತಾನೇ ಎಂದೂ ವಿಶಲನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದವನಲ್ಲ. ವಿಶಲ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ವಿಶೇಷಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದ್ದಾಗ, ಉಡಿರಿಸ ಜನರು ಬಂದು ಗೌರವದಿಂದ

ಆಹಾನ್ನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಾದರೂ ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಪ್ಪಾಕಾರದ¹ ಒಂದು ಸ್ಥಂಭಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತಿದ್ದು ಹೊರಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಹೋದವನಲ್ಲ.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ, ಗೋಪಾಲದಾಸರಿಂದ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಪಂಥರಪುರಾಧೀಶನಾದ ಪಾಂಡುರಂಗನಿಂದಲೇ “ಜಗನ್ನಾಧವಿರಲಲ್” ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರು ಸಜ್ಜನರ ಉದ್ಘಾರಕಾಗಿ ದೇಶಾಟನೆಯನ್ನು ಕೃಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಕೇವಲ ತಮ್ಮಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ತಮ್ಮನ್ನೇಜವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಗೊಡದೆ, ಸಾಧನೆ ಪೂರ್ತಿಯಾದೊಡನೆ ಇಹಲೋಕದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವವರು ಕೆಲವರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ತಮ್ಮಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೇಜವನ್ನರಿಯದೆ ತತ್ತ್ವರಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೀವರನ್ನು ಉದ್ಘರಿಸುವರು. ಈ ಎರಡನೇ ಗುಂಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಧದಾಸರು.

“ಫಲವಿದು ಬಾಳ್ಳುದಕೆ ಶಿರಿ--

ನಿಲಯನ ಗುಣಗಳ ತಿಳಿದು ಭಜಿಸುವುದೇ”

ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಸಾತ್ತಿಕ ಜನರ ಮನಮುಟ್ಟಿವಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ ಮಹಿತಾತ್ಮರು. ಇವರ ಆಂತರಂಗಿಕ ಶಿಪ್ಪರು ಪ್ರಾಣೀಶದಾಸರು. ಪ್ರಾಣೀಶದಾಸರು ಲಿಂಗಸೂ ಗೂರಿನದರು. ಇವರ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಯೋಗೀಂದ್ರರಾಯರು ಎಂದು.

ಒಮ್ಮೆ ಗುರುತಿಪ್ಪಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕರ್ಜೆಗಿಗೆ ಬಂದರು. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಕರ್ಜೆಗಿಗೆ ಬಂದ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರು ನೇರವಾಗಿ ದಾಸಪ್ರನ ಮನಿಗೆ ಹೋದರು. ದಾಸಪ್ರನ ಮನಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರಿಗೆ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ ಲಭಿಸಿತು. ಸಾಧಿಗುಂಡಮ್ಮೆ ವಿನಮ್ಮವಾಗಿ ದಾಸರ ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿರಬಾಗಿದಳು. ದಾಸರು “ಮನೋವಾಂಧಾ ಸಿದ್ಧಿರಸ್ತು” ಎಂದು ಹರಿಸಿದರು. ಗುರುಗಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಪ್ರಾಣೀಶದಾಸರು ‘ತಥಾಸ್ತ’ ಎಂದರು. ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಗುಂಡಮ್ಮಿಗೆ ದಾಸರ ಆವಾಣಿ ಬರಡಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತವೃಷ್ಟಿ ಕರೆದಂತಾಯಿತು. ಗುಂಡಮ್ಮಿಗೆ ಆದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಎಣಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

¹ ಈಗಲೂ ಈ ಸ್ಥಂಭವನ್ನು ಕರ್ಜೆಗಿಯ ವಿರಲದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕರ್ಜೆಗಿ ವಾಸ್ತವ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜಾಬಾಯಗುಡಿ ಮುಂತಾದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಜನಸ್ಯ ಕೃಷ್ಣಾದ್ವಿಮುಖಸ್ಯ ದೈವಾ--
ದಥಮಶೀಲಸ್ಯ ಸುದುಃಖಿತಸ್ಯ
ಅನುಗ್ರಹಾಯೇವ ಚರಂತಿ ನೂನಂ
ಭೂತಾನಿ ಭವ್ಯಾನಿ ಜನಾದ್ಯನಸ್ಯ”

ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪ ಕಾಣುವ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರಿಗೆ ದೇಶಸಂಚಾರದಿಂದ ಆಗದೇಕಾದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆತ್ಮಾದ್ವಾರಕರಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹವಾಸ ದೂರೆಯದೆ, ಅಥಮನಿರತರಾಗಿ, ಮಃಖಪಡುತ್ತಾ, ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಎಮುಖರಾದ ಶಾತ್ರೀಕ ಜನರ ಉದ್ವಾರಕ್ಷಾಗಿಯೇ ಅವರು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದಾಸಪ್ನನ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವ ಸಮಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು; ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಆಗಮನವಾಯಿತು.

ಗುಂಡಮ್ಮಿಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ದಾಸರ ಪೂಜಿಗೆ ಅಣಿಮಾಡಿದಳು. ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಶುಚಿರುಚಿಯಾದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ದಾಸಪ್ನನಾದರೋ ಬಂದ ದಾಸರೋ ದನೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತನಾಡಿ, ದಾಸರಿಗೆ ದೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಗುಂಡಮ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ನಿತ್ಯಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಂತೆ ಹೊಲಕ್ಕಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ದಾಸರು ಗರುಢಾ ರೂಢ ಲಕ್ಷ್ಯನ್ನೇಸಿಂಹನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗುಂಡಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡಿದ ವಿವಿಧ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಹೊಲದಿಂದ ಬಂದ ದಾಸಪ್ನ ದಾಸರು ಕೊಟ್ಟಿ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ದಾಸರನ್ನು ಉಟಕ್ಕಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಾನೂ ಉಂಡ.

ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದಾಸಪ್ನ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ವೇಶ್ಯೇಯ ಮನಸೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸು ಎಂದು ಗುಂಡಮ್ಮ ಮನ ಸ್ವಿನಲ್ಲೇ ಮಾಧವನಿಗೆ ಮೋರೆಯಿಟ್ಟಳು. ಉರಿನ ಕೆಲಗ್ಗಷಷ್ಟರು ಬಂದು ವಿಶಲನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಧಾರಾಕಾಲಕ್ಕೇಪವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಉದ್ಘರಿಸದೇಕೆಂದು ದಾಸರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ದಾಸರು ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಸಮೃತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ದಾಸರು ವಿಶಲನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಗುಂಡಮ್ಮನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕಿ ಕರೆದು “ಅಮ್ಮು ಈ ದಿನ ವಿಶಲನದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನವಿದೆ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಬರದೇಕು.” ಎಂದರು. ಗುಂಡಮ್ಮ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ದಾಸರ ಪಾದ ತೋಳಿದು, ದಾಸರೇ, ನಾನು ಅಸ್ತಿತಂತ್ರಳು. ಈ ಕಾರ್ಯ ನನ್ನಿಂದಾಗುವುದೇ? ಎಂದಳು. ದಾಸರು ನಿಶ್ಚಯ ವಾರೆಯಲ್ಲಿ “ಶೀಹರಿ ಸತ್ಯಸಂಕಲನಮ್ಮ; ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರರು; ನೀನೇ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಭಾ; ದಾಸಪ್ನ ತಪ್ಪದೆ ಬರುತ್ತಾನೆ” ಎಂದರು. ದಾಸರ ಮಾತುಗಳು ಗುಂಡಮ್ಮಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಧೀಯವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ. “ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ” ಎಂದಳು.

“ಲೋಕಕಾನಾಂ ಹಿ ಸಾಧ್ಯಾನಾಂ ಅಥರ್ವ ವಾ
ಯುಷೀಣಾಂ ಪ್ರಸರಾದ್ಯಾನಾಂ ವಾಚಮಧೇ

ಭವಭೂತಿಮಹಾಕವಿಯ ಈ ಆರ್ಥವಾಣಿ ಸತ್ಯ, ಲೇ
ಘ್ರಣದ ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವ
ರಿಸಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆ ಭಕ್ತಬಂಧುವಿನ ಮೇಲೆ ಭಾರಹಾಕೀ
ರಾಡಿದ ನುಡಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾಯಣಗಳು ತಾವಾಗಿ
ಭಗವಂತ ಆ ಮಹಿತಾತ್ಮಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತ
ಯಲು ಬಂದ ಗೃಹಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ವಿಶಲನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ

ಸಂಜಿಯಾಯಿತು. ಗುಂಡಮ್ಮೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವ
ಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ದೇವರನ್ನು ಮನಸಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. “ಆ
ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರರು; ನೇನೇ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತಾನೆ” ಎಂಬ ದಾಸರ ಮಾತುಗಳು ಗುಂಡಮ್ಮನ್ ಕಿವಿ
ದಂತಾಯಿತು. ದಾಸರನ್ನು ನೆನೆದ ಗುಂಡಮ್ಮೆ ತಲೆಯ ಮೇ
ದಾಸಪ್ನೆಂದ್ರ ಮನೆಗೆ ಹೋರಟಳು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯ ಉ
ಹೋರಬರದ ಗುಂಡಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂ
ರೆದರು. ತಗ್ಗಿಸಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಗುಂಡಮ್ಮೆ ಹೇತ್ಯೆಯ ಒ
ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಬಂದ ಗುಂಡಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡ ಹೇತ್ಯೆ ಇ
ನಿಧ್ಯಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು, “ಅಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಎಂದನು ದಾಸಪ್ನೆ. “ಆ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ
ಸಹಧರ್ಮಚಾರಿಣಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದಳು ಹೇತ್ಯೆ ಭಯಾತ್ಮ
ದಾಸಪ್ನೆನ್ನು ಮುತ್ತಿದವು. ದಿಗ್ನನೆ ಮಂಚದಿಂದೆದ್ದು ಹೋ
ಗುಂಡಮ್ಮೆ ಬಂದ ದಾಸಪ್ನೆಗೆ ವಂದಿಸಿದಳು. “ನಾನೇ ಬರ
ಬಂದೆ?” ಎಂದನು ದಾಸಪ್ನೆ, ಗುಂಡಮ್ಮನ ಕಂತ ಗಢದಿಂ
ತುಂಬಿದವು; ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡೆ “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂದು
ದಾಸರು ತಮ್ಮಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಆದೇಶಿ
ಮಾತ್ರ ತಾಷ್ಟ ವಿಶಲನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಸಾಕು” ಎಂದ
ಕರಿಗಿ ನೀರಾಗಿ ಕಣ್ಣನಿಂದ ಹೋರಬಂದಿತು. “ನಿಜ; ಇವಳು ಈ
ಸಾಧಿ; ನನ್ನ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು
ಧೈಯದಿಂದ ಎಂದೂ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡದ
ಸ್ಥಿಗಿ ಕಷ್ಟಮಾಗಬಾರದು” ಎಂದುಕೊಂಡ ದಾಸಪ್ನೆ, ನೀನು ನಾ
ಂದ. ಗುಂಡಮ್ಮನೀಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಎಲ್ಲಾವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿ

ದಾಸಪ್ಪನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದಳು. ದಾಸಪ್ಪ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂಧ. ಭಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಕಣ್ಣೀರಿದುತ್ತಿದ್ದ ವೇಶ್ವೀಯನ್ನು ಕಂಡ. ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡದೆ “ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆ ಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ವೇಶ್ವೀ ದಾಸಪ್ಪನ ಕೈಹಿಡಿದು “ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ; ಬರುವುದು ದೇಡ; ಆ ಸಾಧ್ಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುವುದು ದೇಡ; ಇಲ್ಲಿಯವರೆವಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾದಸೇವೆ ದೊರೆತದ್ದೇ ನನ್ನ ಜನ್ಮಾತರದ ಸುಕೃತ” ಎಂದಳು. ದಾಸಪ್ಪನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ದಾಸಪ್ಪ ಸ್ಥಾನಮಾಡಿ ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟು ಗುಂಡಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಶೇಷ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಬಂದ ದಾಸಪ್ಪನನ್ನು ಕಂಡ ದಾಸರು ಆದರ ದ್ವಿಂದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ಎಂದೂ ಗಭಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗದ ದಾಸಪ್ಪ, ದಾಸರ ಮಾತಿಗೆ ಸಮೌಹಿತನಾಗಿ ದಾಸರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ನೇರಿದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ! ಆಶ್ಚರ್ಯ!

ದಾಸರು ಪ್ರವಚನ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಾಣೇಶದಾಸರೆ ಕೆಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ “ಯೋಗಣಾ! ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಕಾಯ್ಕುಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿ” ಎಂದರು. “ವಿಜಯದಾಸರು ಗೋವಾಲದಾಸರನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಿರಿ; ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣೇಶದಾಸರು--

ರಾಗ -- ಸೌರಾಪ್ಯ (ಪೂರ್ವ)

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಅದದ್ವಾಯಿನಾದರು ಒಳ್ಳೆ
ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯೋ ಪ್ರಾಣೇ

|| ಪ ||

ಕ್ಷ ದುನ್ರದತ್ತಿಂಧ್ಮೈದರಿಹಪರದಿ
ಮೋದೆಂದಿಗು ಕಾಣೇ ಪ್ರಾಣೇ

|| ಅ.ಪ. ||

ನೆಲಾ ಸತೀ ಧನದೊಳಾನವರತ್
ಹುಳಾಗಿರುವಿಯಲ್ಲೋ
ಹಲಾ ತಿಡಿದು ವಿಧಿಕುಲಾಚರಣ ಬಿಡೆ
ಪಲಾತರುವರಲ್ಲೋ
ಸ್ತೋಪಾಷ್ಟರಿಯದೆ ಕೆಲಾಪಮಾಡ್ಫಾ--
ಕೊಳಾಗುವದು ಸಲ್ಲೋ
ಎಲಾ ಕೇಳು ಒಂತಿಲಾಮಾತ್ರ ನೀ
ಗೆಲಾಹ ಬಗೆ ಇಲ್ಲೋ ಪ್ರಾಣೇ

|| ೮ ||

ಶಲಾದ ಎಗ್ಗಿಹ ಧಕಾನ ಹರಯು
 ಬ್ಯಾಲಾ ಕೇವಲಾ ಸುಕ್ಷೋ
 ಚಲಾಪತಿಮೆ ಪದಗಳಾಚ್ಸದಲೆ
 ಮಲಾತಿನುತಿಹ್ಯಲ್ಲೋ
 ಕಳಾಬಿಡದಿರೆ ಅನಿಳಾನ ಹರಿಮನಿ
 ಮೊಳಾಗಿಹಾದಲ್ಲೋ
 ನಳಾ ಭರತಮುಖ ಇಳಾಣ್ಣರ್ಂದದಿ
 ಭಲಾ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲೋ ಪ್ರಾಣೀ

|| ೨ ||

ಚಿಲಾ ಸೇರಿ ತಲೆ ಕೇಳಾಗಿ ತಪಿಸಲು
 ಫಲಾ ಲೇಶಿತಿಲ್ಲೋ
 ಖಳಾರಿದಿನ ಬಿಂದುಜಲಾ ಹೊಕ್ಕೆನೆಂದು
 ಭಲಾಮಾಡಲಿಲ್ಲೋ
 ಬಲಾದರದಲೆಂತುಲಾದಿ ಸ್ವಾನ ಮೊ--
 ದಲಾದ ವೃತವೆಲ್ಲೋ
 ಬಲಾರಿನುತ ಪ್ರಾಣೀಶವಿಶಲನ
 ಬಲಾ ಘಳಿಸಿಹೊಕ್ಕೋ ಪ್ರಾಣೀ

|| ೩ ||

ಎಂಬ ಕೇಷನೆಯನ್ನ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಣೀಶದಾಸರ ಮುಖಮಲ
 ದಿಂದ ಹೊರಟ ಮಂತ್ರಸದ್ಯಶವಾದ ಪ್ರತಿಶ್ಬೂಪ್ಯಾ ದಾಸಪ್ವನ ಹೃದಯವನ್ನ ಕದಡಿತು.
 ದಾಸಪ್ವನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿವೇಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ದಾಸ
 ಪ್ವನ ಹೃದಯ ಸ್ವಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಅಪರಾಧಿ ನಾನಲ್ಲ ಪರಾಧವೆನಗಿಲ್ಲ¹
 ಕಪಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿ ನೀನೇ

|| ೪ ||

ನೀನೆ ಆಡಿಸದಿರಲು ಜಡ ಒನಕೆಯ ಗೊಂದೆ
 ಏನು ಮಾಡಲು ಬಲ್ಲುದು ತಾನೆ ಜೇರೆ
 ನೀನಿಟ್ಟು ಸೂತ್ರದಿಂ ಚಲಿಪವು ಕೈಕಾಲುಗಳು
 ನೀನೆ ಮುಗ್ಗಿಸಲು ಮುಗ್ಗಿವ ದೇಹದವನು

|| ೫ ||

ಒಂದೆಂಟುಬಾಗಿಲ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ
 ದೆಂದು ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಮನೆಯಾಗ್ಗಳು

ತಂದು ಕಾವಲ ನಿಲಿಸಿ ಎನ್ನ ನೀ ಒಳಗಿಟ್ಟು
ಮುಂದೆ ಭವದಲಿ ಭವಣಿಪುರದನ್ನಾಯ

|| ೨ ||

ಯಂತ್ರವಾಹಕ ನೀನೆ ಒಳಗಿದ್ದು ಎನ್ನ ಸ್ವ--
ತಂತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೊಲಿಸುವರೆ ಹೇಳೋ
ಕಂತುಪಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಎಂತಾದಡಂತಹುದಾ--
ನಂತಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಶಲ

|| ೩ ||

ಈ ಪುರಂದರದಾಸರ ಹಾಡನ್ನ ದಾಸಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಡಿದ.
ತನ್ನ ಅಸ್ಯಾತಂತ್ರತೆಯನ್ನ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದಾರ
ವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನವರೆವಿಗೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ನಿಲ್ದ
ಪ್ತನಾದ. ಆ ಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ದಾಸಪ್ಪನ ಮೈರೋಮಾಂಚಿರವಾಯ್. ದಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ಜಗನ್ನಾಥ
ದಾಸರ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ “ನನ್ನನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು” ದೇಡಿದ. ದಾಸರು
ಆನಂದದಿಂದ “ಶ್ರೀಹರೀ! ಸುಜೀವಿಯನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ. ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಬಿಧ್ಯ ಮಾಣಿಕ್ಯ
ವನ್ನ ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡೆ” ಎಂದು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ತಮ್ಮ
ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ದಾಸಪ್ಪನ ಬೆನ್ನನ್ನ ಸವರಿದರು. ದಾಸಪ್ಪನಿಗೆ ತಾನು ಸಕಲ ಪಾಪ
ಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮಕ್ಕೂನಾದವನಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಎಂದೂ ಕಾಣಿದ ಅತಿವಿಚಿತ್ವಾದ
ಆನಂದವನ್ನ ಆಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ದಾಸಪ್ಪ ಅನುಭವಿಸಿದ. ಗುಂಡಮ್ಮನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ
ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾಯಿಕವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಪರಿಶು
ಧ್ಫನಾದ ದಾಸಪ್ಪನಿಗೆ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ದಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನ ಕೊಟ್ಟರು. “ಶ್ರೀದವಿಶಲ”
ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ನಾಮವನ್ನ ಕರುಣೆಸುತ್ತಾ--

ಡಾಗ -- ಕಂದೋಡಿ

ತಾಳ -- ರ್ಯಾಂಪೆ

ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಸರ್ವರಂತರಾತ್ಮ
ನೀದಯದಿ ಒಲಿದು ನಿತ್ಯದಲಿ ಕಾಪಾಡುವುದು

|| ೪ ||

ಚಿಕ್ಕತನದಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಒಲಿದು ಹೆಸೆ
ರಿಕ್ಷಿಕರೆದರು ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದೂ
ಅಕ್ಷರದಿ ಒಲಿದು ಭವದುಃಖಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಮಕ್ಕಳನು ತಾಯ್ಯಲಹುವ ತೆರದಿ ಸಂತ್ಯೇಸು

|| ೫ ||

ಸುಕನಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಪದಭಕುತ್ತಿ ತ್ವತ್ತಧಾರಾಸ್ತ
ಯುಕುತ್ತಿವಂತರ ಸಂಗಸುಖವನಿತ್ತು

ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳ ವೈದಿಕವೇನಿಸು ಒಲೆದು ದೇ--
ವಕ್ತಿತನಯ ನಿನ್ನವರ ಮುಖದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನದಿ

|| ೨ ||

ಮಾತರಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ಸುರೇತರಾಂತಕನೆ ಪುರು--
ಹೂತನಂದನಸ್ಥಿ ನಿರಾತಂಕದಿ
ನೀ ತೋರು ಮನದಿ ಸಂಪ್ರಾತಿಯಿಂದಲೆ ಒಲೆದು
ಹೋತಾಹ್ವ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧವಿರಲ ಬಂಧು

|| ೩ ||

ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿದರು. "ಆತ್ಮಭಂಧುವಾದ ಶ್ರೀಜಗನನಾಧವಿರಲಾ ನೀನೇ ಗುರುವಾಗಿ ಈ ದಾಸಪ್ನನನ್ನು ಕರುಣೀಸಿ ಉದ್ಧರಿಸು" ಎಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಿಕ್ಸಿ ದಾಸಪ್ನನನ್ನು ಹರಿಸಿದರು. ದಾಸಪ್ನನಿಗೆ ಹೊಸಜನ್ಮವೇ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ದಾಸಪ್ನ ಪ್ರಾಣೀಶದಾಸರಂತೆ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಮೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಯನಾದ. ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹವು ದಾಸಪ್ನನ ಮೇಲಾಯಿತು. ದಾಸಪ್ನ "ಶ್ರೀದವಿರಲದಾಸರೆಂದು" 'ಕರ್ಜಿಗಿ ದಾಸರೆಂತಲೂ' ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ. ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಮೇರುಕೃತಿ ಎನಿಸಿದ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರಕ್ಕೆ ಫಲಸ್ವರ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಭಾಗ್ಯ ಶ್ರೀದವಿರಲದಾಸರಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಶ್ರೀದವಿರಲದಾಸರು ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಶ್ರೀವಿರಲನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲೀ ಕಳಿಯತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಮೈಮರೆತು ಕುಣಿಯೆತ್ತಿದ್ದರು. ನರ್ತನ ಸೇವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವ² ಒಂದು ಸ್ವಂಭಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕುಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮುಂದೆ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮುರಳಿಕೃಷ್ಣ ಹಾಗೂ ಸೀತಾಸಮೇತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವನು³ ವಿಗ್ರಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದವಿರಲರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ದಾಸರು ಏಕಾಶಿಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗರಣಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ನರ್ತನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ--

"ಕೊಳಲೂದೋ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಕೃಷ್ಣಯ್ಯ
ಕೊಳಲೂದೋ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಕೃಷ್ಣಯ್ಯ
ಕೊಳಲೂದೋ ದ್ವಾರಕನಿಲಯನೆ"

² ಈ ಸ್ವಂಭವನ್ನು ಕರ್ಜಿಗಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀವಿರಲನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು.

³ ರಾಮ, ಸೀತಾ, ಮುರಳಿಕೃಷ್ಣ ಈ ಮೂರು ವಿಗ್ರಹಗಳು ಶ್ರೀದವಿರಲದಾಸರಿಗೆ ಹೇಗೆ ದೊರೆತವು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಗ್ರಹ ಆರು ಇಂಚು, ಸೀತೆಯ ವಿಗ್ರಹ ಪದು ಇಂಚು, ಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹ ಪದು ಇಂಚು ಎತರವಿದು ಒಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿವೆ.

ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ಮೈಮರೆತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾದಮೂರುತ್ತಿಯೂ, ಗೋಪೀ ಜನಲೋಲನೂ, ಭಕ್ತರಾಧಿನಮೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಎಡಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಎಡಗಲ್ಲವನ್ನಿಟ್ಟು, ಕುಡಿಹುಬ್ಬಗಳನ್ನು ನಾದಕ್ಷನುಗಣವಾಗಿ ಆಡಿಸುತ್ತಾ, ಮೃದುವಾದ ತುದಿಬೆರಳುಗಳಿಂದ ವೇಣುವಿನ ರಂದ್ರಗಳನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಾ ಆ ವೇಣುವನ್ನು ತನ್ನ ಮಥು ರವಾದ ಅಥರವಲ್ಲಿಟ್ಟು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಧಿಸುಂಡಮ್ಮೆ ಕಾಲನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಇಹಲೋಕದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದಳು. ದಾಸರವಂತ ದೇಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಕಲ ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ತುಜ್ಞಿಸಿ ನಿರಂತರ ಭಗವಧಾನದಲ್ಲೇ ಕಾಲಕಳಿಯತ್ತಿದ್ದ ದಾಸರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬಂಧುಗಳೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾಸರ ನಿಜವಾದ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ದರೆ ಹರಿದಾಸರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಗುಂಡಮ್ಮೊಡನೆ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ ದಾಸರು ಈಗ ಆ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಗರಾದರು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿದ ತಮನ್ನು ಜಗನನಾಥದಾಸರ ದ್ವಾರಾ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಭೀತಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಆ ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯಾವನ್ನು ಸ್ಥಿರಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಈ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಸಂದೇಶರೂಪದಲ್ಲಿ “ಅಂಜಬ್ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡೆಲೋ ಜೀವ -- ಭವಭಂಡನ ಹರಿ ಶರಣರ ಕಾವ” ಎಂದು ಹಾಡಿ ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ದಾಸರು ತಮ್ಮ ೪೦ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1820 ರ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ) ಇಹಲೋಕದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ಭಗವಂತನ ಕರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ದಾಸರು ಒಂದು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ಸೀತಾ ಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಒಂದು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿರು.⁴ ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ದಭಾಂಸನವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಯಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಉದ್ದ್ಯಲೋಕದತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ದಾಸರು ವೈಕುಂಠ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದ ಉರಿನ ಜನರು ಮಹಿತಾತ್ಮರ ಸಂಗ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮರುಗಿದರು. ಪೂತಾತ್ಮಾದ ದಾಸರ ಭೌತಿಕದೇಹದ ಸಂಸಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ಒಂದು ಯಜ್ಞ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಉರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ದಾಸರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸೇರಿದರು. ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ತೇಜಸ್ಸಿಗಳಾದ ನಾಲ್ಕುಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು

⁴ ಮುಂದೆ ಗೋಪಾಲದಾಸರ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು (ಕೋತಿಗಿ ಸ್ವಾಮಿರಾಯಾಚಾರ್ಯರು) ಕರ್ಜಿಗಿಗೆ ಒಂದು ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಮುಕೊಂಡು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟ ದೇವರ ಪೆಟ್ಟಗೆಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ರಾಮ ಸೀತಾ ಕೃಷ್ಣರ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇವರೇ ಓಂದಿನ ಜನರೆಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದವಿಶಲದಾಸರು ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಚನ. ಆ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಪಂಶೀಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆತ್ತುಪೂಜಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಾವು ದಾಸರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೇಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವೇದೋಕ್ತುವಿಧಾನದಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಪರಮ ಪವಿತ್ರರಾದ ದಾಸರ ಭೋತಿಕ ದೇಹವನ್ನು ವರದಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಂ ತಗ್ರತ ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವರದಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ಅಧ್ಯಶ್ವರಾದರು. ಆ ಬಂದ ನಾಲ್ಕುರು ಯಾರು ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯ ದಾಯಿತು. "ತಾವು ದಾಸರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೇಂದು" ಆ ತೇಜಸ್ಸಿಗಳಾಡಿದ ಮಾತು ಮಾತು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

"ಪತಿಸುತ್ತಾನ್ನಯ ಭಾತ್ಯ ಬಾಂಧವಾನ್
ಅತಿವಿಲಂಘ್ಯತೇ ಹ್ಯಚ್ಯುತಾಗತಾಃ"

ಎಂಬ ಗೋಪಿಕೆಯರ ಮಾತು ಮನನೀಯವಾಗಿದೆ. ದೇಹ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಬಂಧುತ್ವವನ್ನು ತಳಿದು ಮುಂದೆ ಚುಕ್ತರಾಗುವ ಬಂಧುಗಳಿಗಿಂತ ಅಷ್ಟುತನು ನಿಜ ವಾದ ಆತ್ಮಬಂಧು. ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಆತ್ಮಬಂಧುವಾಗಿ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಬಂಧುಗಳ ಕೊರತೆಯೇ. ಅಶಾಶ್ವತರಾದ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣಿ, ತಮ್ಮ ಅಕ್ಷ ತಂಗಿ, ಅತ್ಯೇ, ಮಾವ ಮುಂತಾದ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಈ ಲೋಕಿಕ ಸಂಸಾರ ನಿಜವಾದ ಸಂಸಾರವಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಸಂಸಾರ ಹರಿದಾಸರದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪುರಂದರ ದಾಸರು ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಂಸಾರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾ--

ಸಂಸಾರವೆಂಬಂಧ ಭಾಗ್ಯವಿರಲಿ || ಪ ||

ಕಂಸಾರಿ ನೆನೆವೆಂಬ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿರಲಿ || ಅ.ಪ. ||

ತಂದೆ ನೀನೇ ಕೃಷ್ಣ ತಾಯಿ ಇಂದಿರೆದೇವಿ
ಪೂಂದಿದ ಅಣ್ಣಿನು ವನಜ ಸಂಭವನು
ಇಂದುಮುಖಿ ಸರಸ್ವತಿದೇವಿಯೇ ಅತ್ಯಿಗೆಯು
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಾಯುದೇವರೇ ಗುರುವು || ೧ ||

ಭಾರತೀದೇವಿಯೇ ಗುರುಪತ್ತಿಯ ಎನಗೆ
ಗರುಡ ಶೇಷಾದಿಗಳೇ ಗುರುಪುತ್ರರು
ಹರಿದಾಸರೆಂಬುವರೆ ಇಷ್ಟಬಾಂಧವರೆನಗೆ
ಹರಿಭಜನ ನಡೆಯುತ್ತಿಹ ಸ್ವಳಪೆ ಮಂದಿರವು || ೨ ||

ಸರ್ವಾಭಿಮಾನವನು ತ್ಯಜಿಸುವುದೆ ಸುಸ್ಥಾನ
ಹರಿಯ ನಾಮಪ್ರೇ ಇನು ಅಪ್ಯಾಯ

ವರದ ಪುರಂದರ ವಿಶಲ ನಿನ್ನ ಪಾದಧ್ಯಾನ
ಕರುಣೀಸೀ ಅನವರತ ಕರಷಿಡಿದು ಕಾಯೋ
ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು.

ಶ್ರೀ ಕರ್ಣಗಿ ದಾಸಾಂತರ್ಗತ ಭಾರತೀಯರಮಣ ಮುಖ್ಯ
ಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀದವಿಶಲಾಪಣಾಮಸ್ತ.

ಕೆ. ಅಪ್ಪಣ್ಣಾಚ್ಚ

ಶ್ರೀದವಿಶಲದಾಸರ ಸ್ಮೃತಿ

ರಾಗ -- ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣ

ತಾಳ -- ತ್ರಿವಿದಿ

ಶ್ರೀದವಿಶಲ ದಾಸರಾಯಾ ಎನ್ನ
ಬಾಧೆ ಮೂರು ಕಳಿ ಕರಚಿಗಿನಿಲಯ
ಮೋದಮತದ ತತ್ತ್ವಸಾರವನ್ನು
ದೋಧಿಸಿ ನಿರುತ ಪಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ
ಪಿತಭಾತ್ಯವೆಂದೆನಿಸಿ ನೀನು ಮತ್ತೆ
ಅತಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುರಾಜರೊಲಿಸಿ
ಮತಿಯಿಂದ ಸ್ಮೃತವಗೈದು ಅವರ
ಹಿತಪಚನವ ಕೇಳಿ ಹಷಟವಗೊಂಡೆ
ಕರಚಿಗಿಗ್ಯಾಮದಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ಅಲ್ಲಿ
ಹಿರಿದಾದ ವ್ಯಾಘೋಗದಲ್ಲಿ ನೀ ಮೆರೆವೆ
ಹಿರಿಯ ಶಿಷ್ಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ
ಬರೆ ಮಾನವಿಯಗುರುಗಳ ಕಂಡೆ
ಮಾಣದೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಿತೆ ನೋಡಿ
ಪ್ರಾಣೀಶದಾಸರು ಮನದಿ ತಾಳದಲೆ
ಸಾಮುರಾಗದಿ “ಆದದ್ವಾಯ್ಯ” ಎಂದು
ಗಾನಮಾಡಲು ಅದನು ನೀನರಿತೆ
ಹಿಂದಿನ ಸುಜ್ಞಾನ ದೇಳಗಿ ನಿನ್ನ
ಬಂಧನ ಕಳಿಯಿತು ಗುರುಗಳು ಆಗ
ಚಂದದಿ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿ ಮತ್ತೆ
ಇಂದಿರಾಧವನ ಸೇವೆಗೆ ಅಣಿಮಾಡೆ
ನರಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂದೆ ಅದರ
ಅರಿವಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಲಿದೆ ತಂದೆ
ಹರಿವರನ ಮತದ ಸುಧಿಯ ಗರೆದು
ವರದವಿಶಲನ ತೋರೋ ನೀನಿಂದು

|| ಪ ||

|| ಅ.ಪ. ||

|| ೮ ||

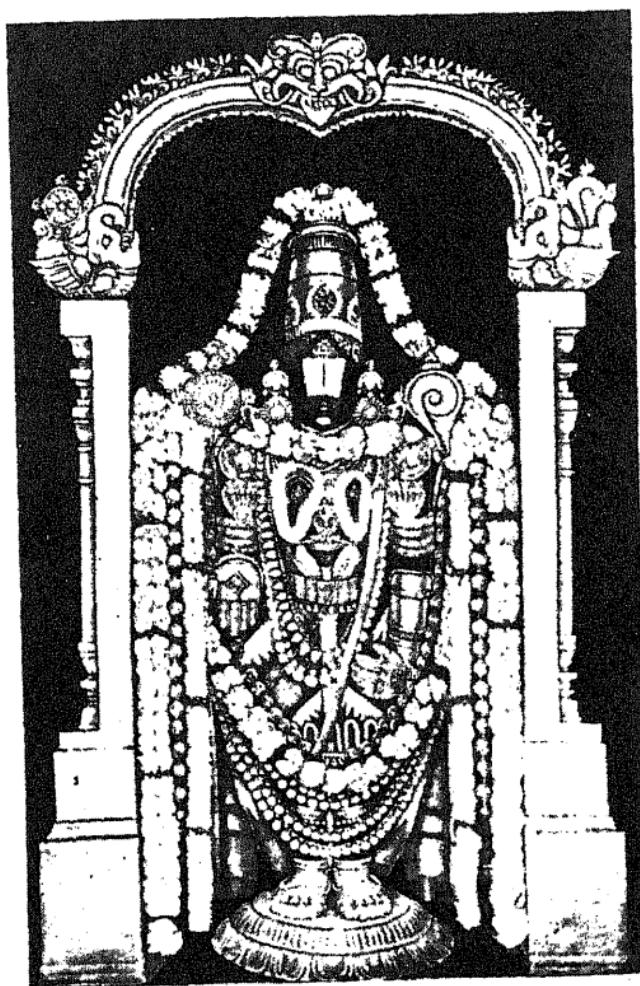
|| ೯ ||

|| ೧೦ ||

|| ೪ ||

|| ೫ ||

* ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ವರದೇಂದ್ರವಿಶಲದಾಸರ ಮಹಾಜಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವರು.

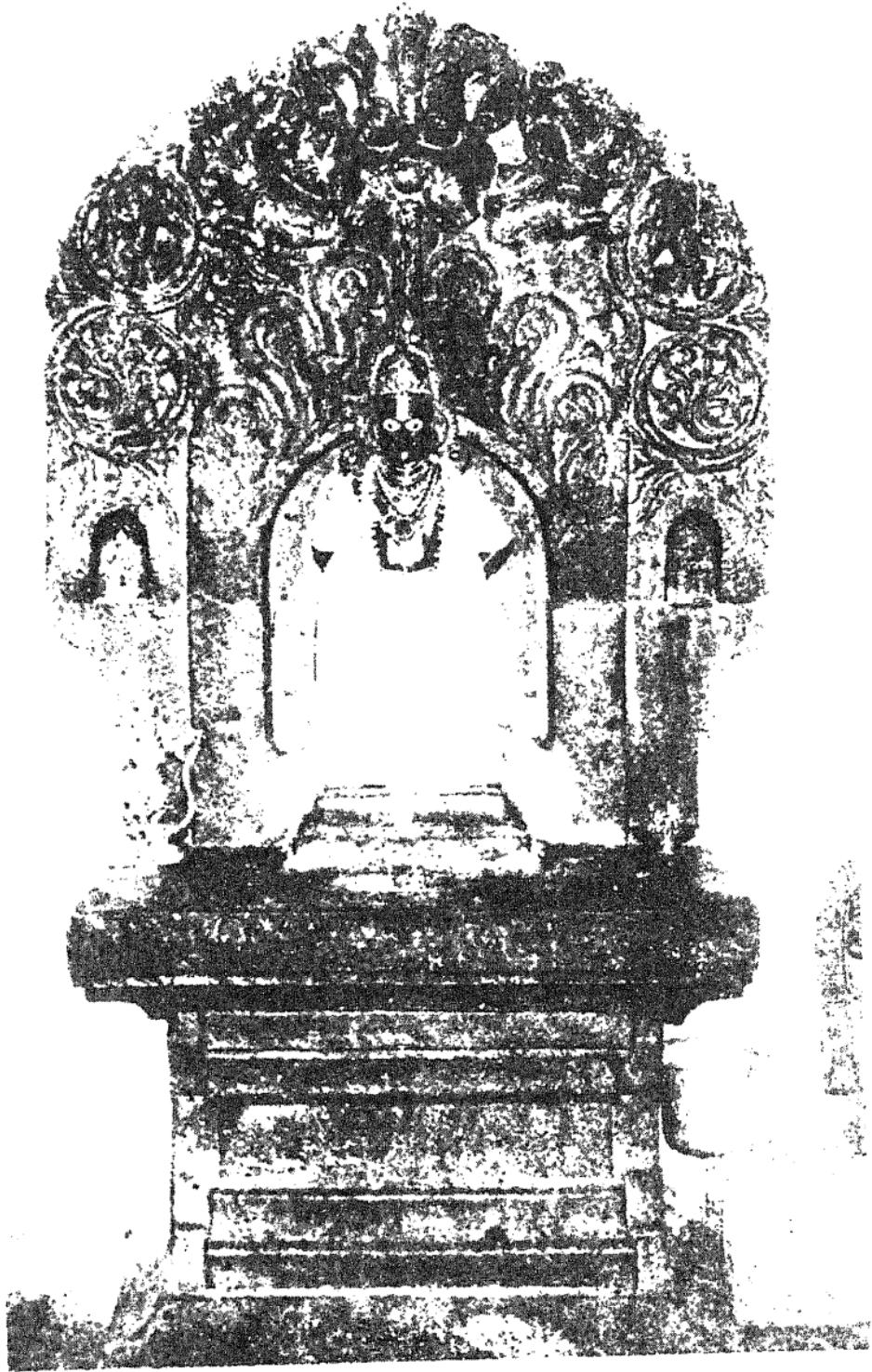


“ವೆಂಕಟೇಶ ನೀನೇ ದೊರೀ ದೊರೀ
ಸಂಕಟವ್ಲಾವ ಪರಿಹರಿಸುವಂಥ್”

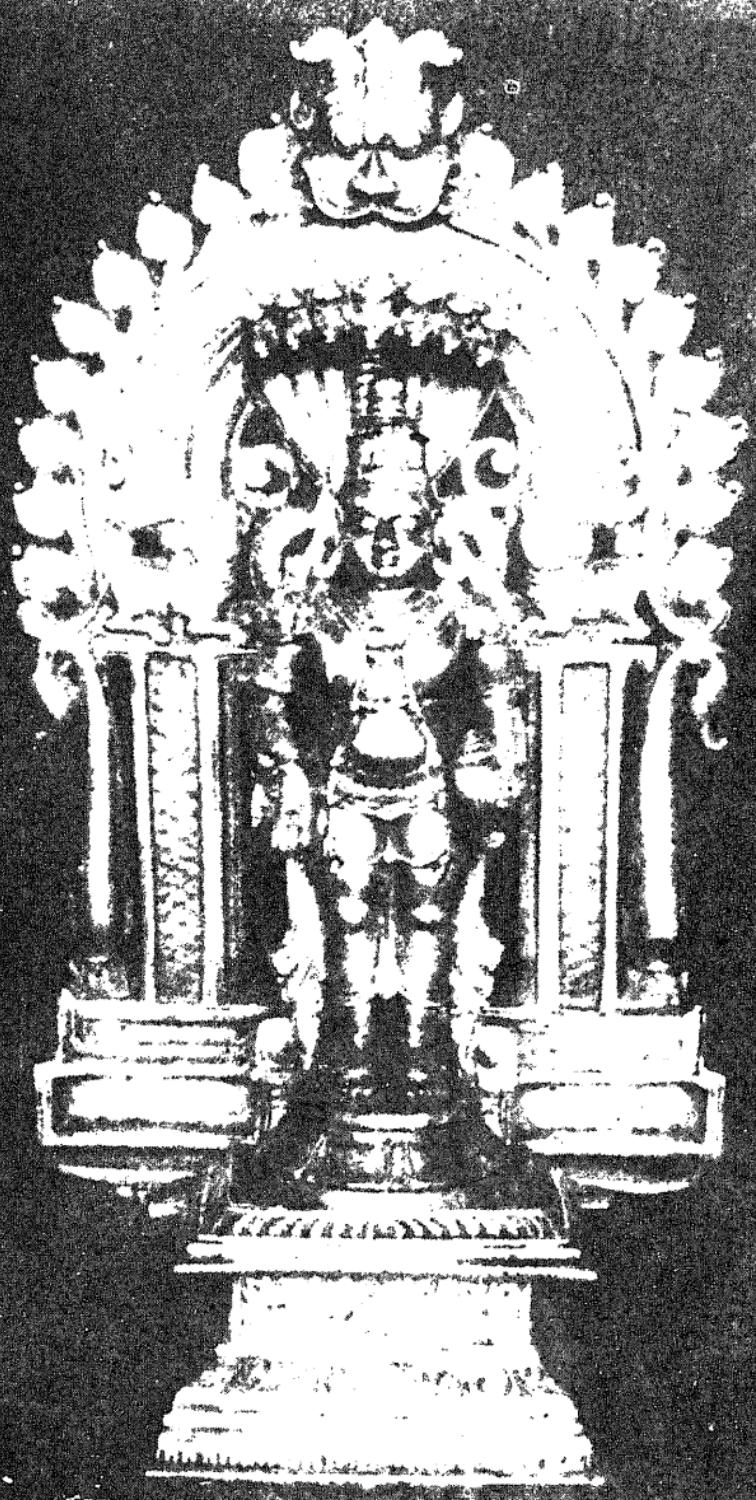
(ಶ್ರೀದೇವಿತಲ)

ಶ್ರೀದವಿತಲರ ಸಾರ್ಥಕಗಳು

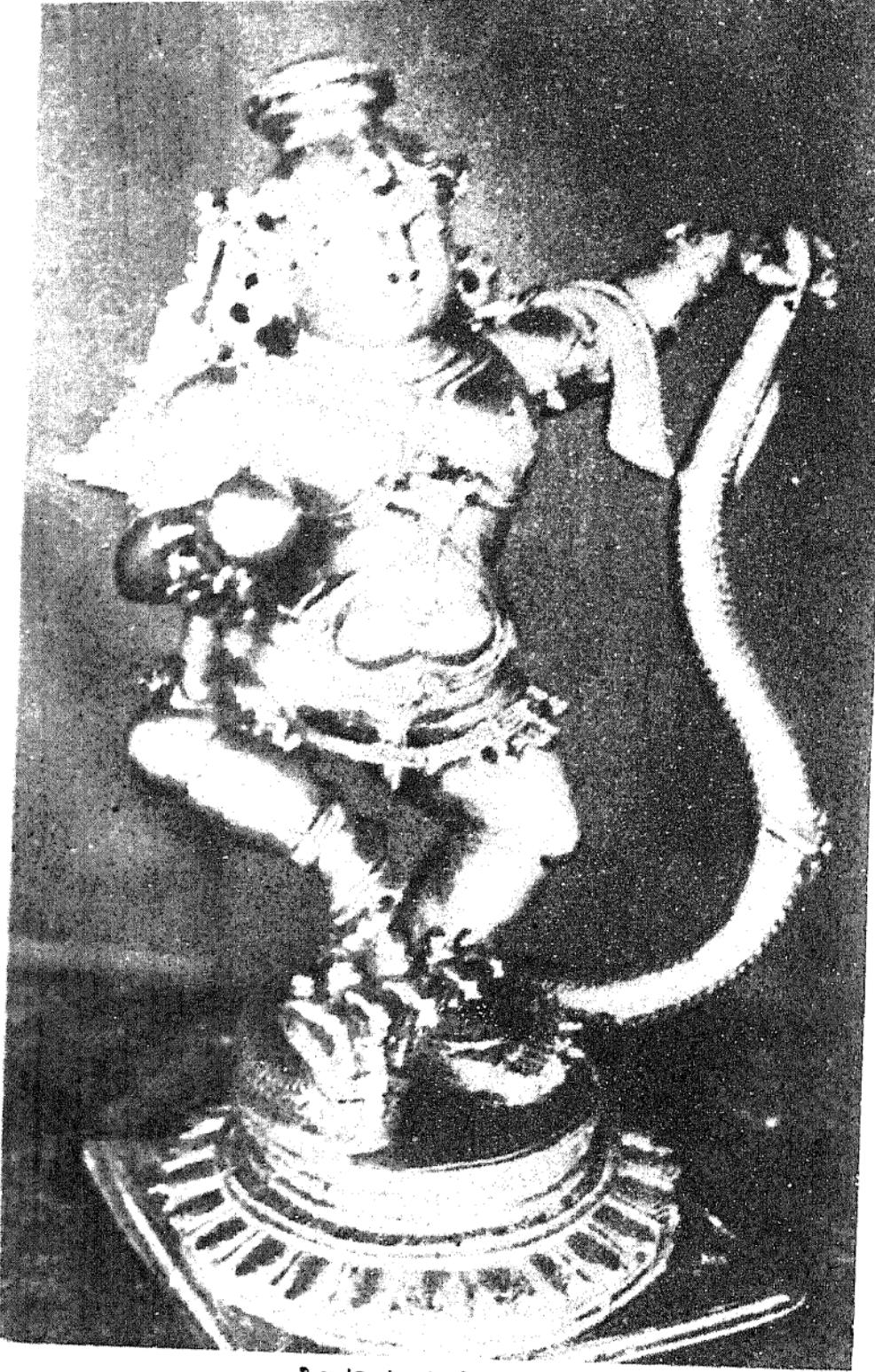
ಕಡೆಗಿಯಲಿರುವ ವಿಶಲನ ದೇವಾಲಯ.



“ಪಂಡರಿಯನೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ದಾ ವಿಶಲ”
ಕಚೆಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಶ್ರೀದವಿಶಲರ ಆರಾಧ್ಯದ್ವೇವ “ಶ್ರೀವಿಶಲ”.



ಶ್ರೀದವಿತಲರು ಸೇವಿಸಿದ ವಿತಲನ

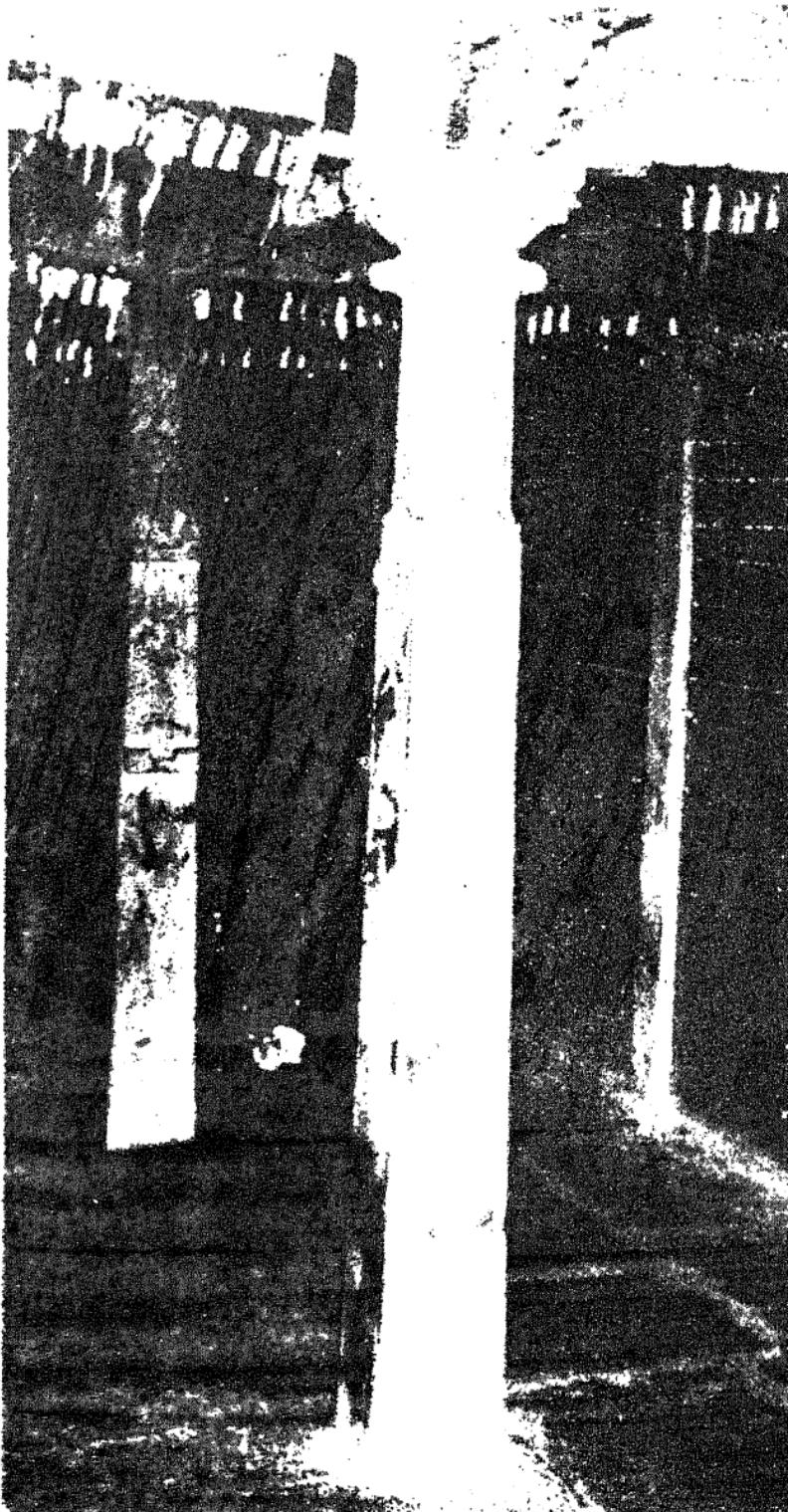


ಶ್ರೀದವಿಲಲು ಸೇವಿಸಿದ
“ತಾಂಡವಕೃಷ್ಣ”
ಇಂದು ಕರ್ಚೆಗಿಯ ವಿಲಲನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿದೆ.



ವಿಶಲನ ಮಂದಿರದ ಹೊರಪ್ಪಾರದ
ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯವ ಶ್ರೀದೇವಿಶಲರ ಸುಂಭ.

ಸೈಕೆನ್ಸುಗು ಕಾಡ ನಾಡುಗು ಪರಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ



ವಿಶಲನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ತಾಮಿಯ ಸ್ನಿಥಾನದಲ್ಲಿರುವ
ಶೀದವಿಶಲರ “ಸಂಭ”

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸಸ್ತುತಿ

ರಾಗ -- ಧನಾಸರಿ

ತಾಳ -- ಅಟ

ತಂಗಿ ನೀ ಕೇಳಿದ್ದೂ ಅಂಗನಾಮಣೇ |
ರಂಗವಲಿದ ಭಾಗವತರ ಮಹಿಮೆಗಳ

|| ಪ ||

ಶ್ರವಣಾದಿ ನವವಿಧ | ಸವಿಯ ಭಕ್ತಿ ಇಂದ |
ಪ್ರವೀಣರೆನಿಸಿ ಶ್ರೀ ಮಾ | ಧವನ ಧ್ವನಿಪ ಖ್ಯಾತಿ

|| ೧ ||

ಅಮಲ ಸತ್ಯಮರ್ದಿ | ಶಮ ದಮ ಪೂರ್ವಕ |
ಅಮಿತ ಮಹಿಮ ನಂಜ್ಞಿ | ಕಮಲಾಚ್ಯವರ ಖ್ಯಾತಿ

|| ೨ ||

ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲನ ಪಾದ ಭಜಕರಾದ | ಸಾಧು-
ವಯರ ಸುಮೋಧ ಬಣ್ಣಿಪರ ಖ್ಯಾತಿ

|| ೩ ||

ರಾಗ -- ಶಂಕರಾಭರಣ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಯಾತಕಿನ್ನನಾಥನೆಂಬುವದು ಕರುಣಾಳು ಜಗ-
ನ್ನಾಥದಾಸರ ಸೇರಿಕೊಂಬುವದು

|| ಪ ||

ಭೀತಿಕರ ಬಹುಜನಕೃತ ಮಹಾ
ಪಾತಕಾದ್ವಿಗಳನು ಭೇದಿಸಿ
ಮಾತುಳಾಂತಕ ನಂಜ್ಞಿಕುಮುದದಿ
ನೀತಭಕ್ತಿಯ ನೀಡಿ ಸಲಹವ

|| ಅ.ಪ. ||

ಫೋರತರ ಸಂಸಾರಪಾರಾವಾರ ದಾಟಿಸುವಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-
ನಾರಸಿಂಹನ ನಿತ್ಯಪೂಜಾ ಭಾರ ವಹಿಸಿರುವಾ
ಮೂರುಲೋಕೋದ್ಭಾರ ದುರಿತೋಫಾರಿ ಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತಾಭಿಯ
ಸಾರ ತೆಗೆದು ಬೀರಿ ಕರುಣವ ತೋರಿ ಸುಜನೋದ್ಭಾರಮಾಡಿದ

|| ಪ ||

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಪೂರಾಣವೆಲ್ಲವ ತೋರಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿಹರು ಬಹುವಿಧ-
ವಾದ ದುರ್ಮತವಾದಿಗಳ ಮಾರ್ಗದಿ ಕಟ್ಟಿಹರೂ

ಮೋದತೀಥಮತಾನುಗತ ಸದ್ವಾದಪೂಣ ಪರಮಾತ್ಮದರ್ಶನ
ಶ್ರೀದನೊಲಿದು ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಪ್ರಸಾದ ಒಲಿವ ವಿನೋದಗೊಳಿಸುತ್ತ || ८

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಪೂರಾಣವೆಲ್ಲವ ತೋರಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿಹರು ಬಹುವಿಧ-
ವಾರ ದುರ್ಮತಪಾದಿಗಳ ಮಾರ್ಗದಿ ಕಟ್ಟಿಹರೂ
ಮೋದತೀಥಮತಾನುಗತ ಸದ್ವಾದಪೂಣ ಪರಮಾತ್ಮದರ್ಶನ
ಶ್ರೀದನೊಲಿದು ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಪ್ರಸಾದ ಒಲಿವ ವಿನೋದಗೊಳಿಸುತ್ತ || ९

ಶ್ರೀ ರಮಾಪತಿ ಸರ್ವ ಸುಗುಣಾಧಾರ ದಯದಿಂದ ಮೂರೂರ
ಸೇರಿ ಬರುವದು ಸರ್ವಸಂಪತ್ಸೂರವಾನಂದ
ಕಾರುಣೀಕರಿಸಿದಲ್ಲಿಂತುಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ದೀನ ಜನರಿಗೆ
ಧೀರ ಶ್ರೀದವಿಶಲನ ತೋರಿದನು ನಿಜಭಕ್ತಜನರಿಗೆ || १०

ರಾಗ -- ಆನಂದಭೈರವಿ ತಾಳ -- ರೂಪ

ಸಂಗಸುಖವ ಬಯಸಿ ಬದುಕೆರೊ
ರಂಗವಲೀದ ಭಾಗವತರ || ಪ |

ಸಂಗಸುಖವ ಬಯಸಿ ಬದುಕೆ
ಭಂಗಬಡಿವ ಭವವನೂಕಿ
ಹಿಂಗದೇ¹ ನರಸಿಂಗನನ್ನು
ಕಂಗಳೀಂದ ಕಾಣುತ್ತಿಹರ || ಅ.ಪ. |

ಪುಣ್ಯದಾರಭ್ಯ ಪರಮ ವೈಷ್ಣವಾಧ್ಯಕ್ಷರೇನಿಸಿ
ಶ್ರೀವೈಸದಾಬಾರದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ನಿತ್ಯಮುದ್ಭೂ
ಕೃಷ್ಣ ಕೀರ್ತನೆಯ ಪಾದುತ ಮಧ್ಯಮತವ
ಪುಣ್ಯಗೈಸಿ ಖಳರಣಾದುತ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮ
ಬಿಂಬಿತ್ವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೆ ಮಾಡುತ ಬಂದಲಾಭ
ನಷ್ಟ ತುಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಒಡಂಬಟ್ಟಿ ಬಗೆಯ ಹೇಳಲೆಮ್ಮೆ
ಭೂತದಯಾಶೀಲರಾದ ನೀತಗುರುದ್ವಾರ ಜಗ- || १ |

ನೇತ ವೃತ್ತಪದ ಸುಳಾದಿಯ ಹೇಳಿ ಪೇ-
ಮಾತಿಶಯದಿ ಮಥುವಿರೋಧಿಯ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು
ಜಾತರಾಗಿ ಜವನಬಾಧೀಯ ಬಯಲುಮಾಡಿ
ಖ್ಯಾತರಾಗಿಹರು ಪುಣಿಯಮಾತಿದಲ್ಲ ಮಿಂದಿನ
|| ೨ ||

ಮೇದಿನಿ ಮೇಲುಳ್ಳ ಗಂಗಾದಿತೀಧ್ರ ಪತಿಗಳಿವರ
ನಾದುಕೊಂಡಿಹರು ಬಿಡದೆ ಸ್ವಾದಿರಾಜೀಂದ್ರರ ಪ್ರ-
ಾದದಿಂದ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ತತ್ತ್ವ
ಾಧು ಜನರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಕೃತ ಸುಪದ್ಮತಿಯನು
ಾದರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ದುಷ್ಪತ ದೂರಮಾಡಿ
ಮೋದಿಸುವರಿಗಳೇಗಾಣ ಶ್ರೀದವಿಶಲನ್ನಾಣ
|| ೩ ||

ಾಗ -- ರೇಗುಟ್ಟಿ

ತಾಳ -- ಅಟ

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸಾ ನಮಿಪೇ ಗುರು-
ಾಜಾ ತಾತ್ತ್ವಿಕವಪ್ರಾ

|| ಪ ||

ಈ ಜಗದೊಳು ನಿಮಗಳೇಗಾಣ ಸತತ ನಿ-
ವ್ಯಾಜದಿ ಹರಿಯ ಗುಣೋಪಾಸನೆ ಮಾಳ್ಳಿ
|| ಅ.ಪ. ||

ಹರಿದಾಸಕುಲವಯನೆನಿಸಿ ಕಲ್ಪತರುವಂದದಿ ಚಯ
ಚರಿಸುತ ಧರೆಯೊಳು ಮೇರೆವ ಮಹಾತ್ಮರ
ಚರಣೀಂದೀವರ ಯುಗ್ಮದರುಶನ ಮಾಳ್ಳಿರ
ಮರಿತರಾತಿಗಳಿರಗೊಡದೆ ನೆರೆ
ಪರಮ ಮುಕ್ತಿಯ ದಾರಿ ತೋರುತ
ಚರಿಸಹಿತ ಹರಿಯೊಲೆಯುವಂದದಿ
ಕರುಣ ಮಾಳ್ಳಿ ಸುಗುಣ ಮಹೋದಧಿ
|| ರ ||

ರವಿಯು ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಭೂವಲಯದಿ ಕವಿಗಳು ಚರಿಸುವಂತೆ
ಅವಿರುದ್ಧತಯ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರವಹಗಳಿಂದಲಿ
ಘುವನ್ನೆಕೆವೇದ್ಯನ ಶ್ರವಣ ಭಕುತಿಯಿಂದ
ಎವನ ದಿವಸದಿ ಹೀತಿ ಬಡಿಸುತ

ಧುವವರದನಂಭ್ರಿಗಳಿಗರ್ಷಿಸಿ
ಭುವನಪಾವನ ಮಾಳ್ಫಿಗೋಸುಗ
ಅವನಿತಳದಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿಹ ಗುರು

ಅಹೋರಾತ್ತಿ ಕ್ಷೇಣ ಬಿಡದೆ ಸನ್ವನ್ಯಾದಿ ಹೃದ್ಯಹದೊಳಜನ ಮರೀ
ಸಹನ ಗುಣಗಣವನುದಿನ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತ
ಸಹನಾದಿ ಶಮದಮ ಯಮ ನಿಯಮಗಳನು
ವಹಿಸಿ ಶ್ರೀದವಿರಲನಂಭ್ರಿಯ
ಮಹಿಮೆ ತೋರುತ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಬಲ್ಲ
ಮಹಿತ ಪರಮಾನಂದತೀರ್ಥರ
ವಿಹಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳರಿತು ದೋಧಿವ

ರಾಗ -- ಮಲಹರಿ

ತಾ

ತೇರಳಿದರು ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಧದಾಸಾಯ್ರಯ
ಸಿರಿಪತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಹರಿಪುರಕೆ ಹರುವದಲ್ಲಿ

ವರಶ್ವಕೈ ವತ್ಸರದ ಭಾದ್ಯವದ ಶಿತಪಕ್ಷ
ಹರಿವಾರ ನವಮಿಯಲ್ಲಿ
ಸುರಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಸಮ್ಮನ್ವಿಗಣಾಚ್ಯತಪಾದ
ಹರಿಯೆ ಪರನೆಂದೆನುತಲಿ
ಧರಣೀಯನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಹುಮಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ದರೆದು ಸುರಸಂದರ್ಭಯಲ್ಲಿ
ಪರಮಾಧ್ಯವೈದಿ ಮನ ಹರಿಯ ಪಾದದಲಿಟ್ಟು
ವರವಿಷ್ಠಿದೂತ ವೈಮಾನಿಕರ ಒಡಗೂಡಿ

ಅತಿಪ್ರೇಮಿಗಳು ಹಸನುತ್ತಿರು ದಯಬೀರುವರು
ಖತಿದೂರರಿವರು ಜಗದೀ
ಮತಿಮಾರಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕಥೆ ನಾನಾಪರಿಯಲ್ಲಿ
ಅತಿಶಯದಿ ಪೇಣಿ ಇಹಕೆ
ಸತತವು ಶರಣಗೇ ಗತಿಯಾಗುವಂತೆ ಸ-
ತ್ವಾಧವಿಡಿಸಿ ಕರುಣಾದಿಂದ

ಹಿತವಂತರೆನಿಸಿ ಸಮೃತವಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೆ
ಮತಿದೋರಿಕೊಟ್ಟು ಸದ್ಗತಿಯ ಗೋಸುಗವಾಗಿ

|| ೨ ||

ಆಚರಣೆಯಲ್ಲ ಒಂದರಷ್ಟಾಳಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಬಲು
ಶೀಚರಾರೂಢ ಹರಿಯಾ
ಸೋಚೆತಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡಿ ಮರೆಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ
ವೈಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿ
ಕೂಚರಾಚರದಿ ಸಂಗಿತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಚುರ್ಯವಂತರೆನಿಸಿ
ಆಚರುದರ್ಶಭುವನಪತಿ ಶ್ರೀದವಿಶಲನ
ಯೋಚನೆಯ ಬಿಡದೆ ಮಂಗಳ ಶಭ್ದವಾದ್ಯದಿಂ

|| ೨ ||

ಸತ್ಯಧರ್ಮರ ಸ್ತೋತ್ರ

ರಾಗ -- ಪೀಲು

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಚಿತ್ತಸ್ಯೇ ಬನ್ನೇಸುವೆ ಪರಾಕು
ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಸದ್ಗುರುರಾಯ

|| ಪ ||

ನಿನ್ನ ನಂಬಿದವ, ಧನಮದಾಂಧರಿಗೆ
ಇನ್ನಾತಕೆ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಯ

|| ರ ||

ಕಾಲಹರಣ ಬಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ
ಪಾಲಿಸುವುದು ಸತ್ಯಾಧೀಯ

|| ನ ||

ಶ್ರೀದವಿಶಲಾಶ್ರಿತಜನವತ್ತಲ
ಸಾಧು ಸೇವ್ಯ ಸತ್ಯವಿಗೇಯ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ಯಲಕಲ ಕಾಂಡೋಡಿ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಇಗೋ ತುಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತೂ
ವಿಹರಿಸುತ್ತಿಹರಿಂತೂ

|| ಅ.ಪ. ||

ಹುಂದದೆ ವರಮಂತ್ರಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ
ಕರೆದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ
ಬೃಂದಾವನಗತ ಮೃತ್ತಿಕೆ ಜಲಪಾನ
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸೋವಾನ
ಸಂದರ್ಭನ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವಾಪ
ತರಿದೋಡಿಸಲಾಪ
ಮಂದ ಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ದೊರೆಯದಿವರ ಸೇವಾ
ಶರಣರ ಸಂಚೇವ

|| ೧ ||

ಶ್ರೀ ಸುಧೀಂದ್ರ ಕರಸರೋಜ ಸಂಜಾತ
ಜಗದೋಳಗೆ ಪ್ರಸೀತ
ದಾಶರಥಿಯ ದಾಸತ್ವವ ತಾನ್ಮಹಿಸಿ
ದುರುತ್ತಗಳ ಜ್ಯೈಸಿ
ಈ ಸಮಾರಮತ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿ
ನಿಂದಕರನು ನೀಗಿ
ಭೂಸುರರಿಗೆ ಸಂಸೇವ್ಯಸದಾಚರಣೀ
ಕಂಗೋಳಿಸುವ ಕರುಣೀ

|| ೨ ||

ಶ್ರೀದವಿಶಲನ ಸನ್ನಿಧಾನ ಪಾತ್ರ
ಸಂಸ್ತುತಿಸಲು ಮಾತ್ರ
ಮೋದ ಬಡಿಸುತ್ತಿಹ ತಾನಿಹಪರದಲ್ಲಿ
ಕುತೆಗೆ ಸರಿ ಎಲ್ಲಿ
ಮೇದಿನಿಯೋಳಗಿನ್ನರಸಲು ನಾ ಕಾಣಿ
ಪುಸಿಯಲ್ಲಿನಾಂತಿ
ಪಾದಸ್ಥರಣಿಯ ಮಾಡದವನೆ ಪಾಪಿ
ನಾ ಹೇಳ್ಣಿನು ಸ್ಥಾಪಿ

|| ೩ ||

ರಾಜರ ಭಾಗ್ಯವಿದೂ | ಸೋದೆ

|| ಪ ||

ಸೋಚಿಗನೆನಿಸಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೋ

|| ಅ.ಪ. ||

ಬುಧ ಜನಕೋಪ್ಪವ ಪದಸುಳಾದಿ ಖಳ-
ರೆದೆಗಿಚ್ಚಿನಿಸುವ ಚತುರತೆಯಾ
ಸದಮಲ ನಾನಾ ವಿಧ ಗ್ರಂಥದಿ ಹಯ-
ವದನನ ಪೂಜಿಯು ಯಜಿಸುವದೆಲ್ಲಾ

| ೧ ||

ತಮ್ಮಯ ನೇಮವು ಒಮ್ಮೆಗು ಬಿಡದಂ
ತಮ್ಮಯ ಬಡದಲೆ ಸಮ್ಮೋಹದಾ
ಅಮೃತ ಶಾಸವಿ ದೊಮ್ಮೆ ಭೂತವನು
ಫುಮ್ಮನೆ ನಿರ್ವಿಸಿ ರಮಿಪ್ಪದೆಲ್ಲ

|| ೨ ||

ಮೇದಿನಿಯೋಳಗೆ ಶುಭೋದಯಕಾರಕ
ಸ್ವಾದಿ ಸ್ವಾಳ ಸವಾಂಧಿಕವೈ
ಪಾದದ್ವಯದಾಗಾಧ ಮಹಿಮನೆ ಈ
ಶೀದ ವಿಶ್ವಲನ ಆರಾಧನೆಯೆಲ್ಲಾ

|| ೩ ||

ರಾಗ -- ಧನ್ಯಾಸಿ

ತಾಳ -- ಅಟ

ಇದಿಯಾರೋ ಗುರುವೆ ಸಮಯಾರೋ

|| ಪ ||

ದುರುಳವಾದಿಗಳನು ಮರುಳು ಮಾಡೋರನ್ನ
ತರಿದಿಟ್ಟು ಚಂಡಿಕ ಗ್ರಂಥವಂ ರಚಿಸಿ
ಧರಣೆ ಸುರರ ಪರಿವೃಥರ ಸುನಿಕರಕ್ಕೆ
ಪರಿಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪದೇಶಿಸುತ್ತಿಪ್ಪಗೆ

|| ೪ ||

ಕನಕಕಶಿಪ್ಪ ತನಯನ ಫುನ ಅಂಶದಿ
ಫುಣಿಗಣರಮಣನ ವೇಷದಿ ಪೋಕಿಯುತ
ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ಹರಿ ಮನದಣಿಸುತ್ತಲಿಪ್ಪ
ಫುನಮಹಿಮನೆ ಯತಿಕುಲತಿಲಕ

|| ೫ ||

ಲಂಡವಾದಿಗಳಿಂದೊ ದಂಡವೆ ತಂಡಕೆ
ಗಂಡುಸಿಂಹ ತರ್ಕತಾಂಡವ ಯುಕುತಿಯ
ದಂಡಗಳನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಾರ್ಕಕರ
ವಂಡಗಳನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿಹ ಯತಿಯೆ

ಬುಹ್ಮಣ್ಯತೀಥರ ಕರಕಮಲದಿ ಪುಟ್ಟಿ
ಬುಹ್ಮಣಸಕ ನರಸಿಂಹ ಮೂರುತಿಯ ಹೃ-
ಧಹ್ಮರದಲ್ಲಿ ಧಾನಿಸುತ್ತಿಹ ವ್ಯಾಸರಾ-
ಜಾಹ್ಮಯದಿಂ ಭುವಿಯೋಳೈದೆ

ದಶದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ದಶರಥಸುತ ಮಹಿಮೆಯ
ಕುಶಲದಿಂದಲ್ಲಿ ಸಭ್ಯೋಳಗೆ ಸ್ತಾಪಿಸುತ
ಹೊಸಹೊಸ ಬಿರದು ತಂದ್ದೇಸರುವೆತ್ತಿರುವಂಥ
ವಸುಧ್ಯೋಳಗೆ ಸೂಕರಸುಚರಿತಗೆ

ಹೊಳಿಯುತಲೀರುವ ರುಗ್ಣಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣನು
ನಲಿಯುತ ಕುಣಿ ಕುಣಿದಾಡುತಲಿಪನು
ಧಳ ಧಳಿಸುವ ರಾಮವೇದವ್ಯಾಸರು ನಿಮ-
ಗಿಳಿಯೋಳಮೂಲಪ್ರಸಾದವ ನೀವರು

ಶ್ರೀದವಿರಲಗತಿಪ್ಪಿಯರಾದ ಶ್ರೀ-
ಪಾದರಾಯರಲ್ಲಿ ಓದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ
ವಾದಿರಾಜ ವಿಜಯಿಂದ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ
ಆದರದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತಲೀಪ್ಪನೆ

ರಾಗ -- ಭೂಪಾಳ, ಉದಯ.

ಭಾಗೀರಥೀದೇವಿ ಭಯನಿವಾರಣ ಗಂಗೆ
ಸಾಗರನ ನಿಜರಾಣೀ ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣೀ

ಒಮ್ಮೆಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಪಾದದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೇ
ಬುಹ್ಮನ ಕರಪಾತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದೆ

ಉದ್ದುಪ್ಪಾಡ್ಲ್ಲ ಹಾಸನಪರಿಸಿ
ದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲ ನಿಮಾದ್ರಿನವೂ
ಆವ ಮಹಾದೇವನು ತಲೆಬಾಗಿರಲಾಗಿ ಮಹಾ-
ದೇವ ಶಿರಸಿನಲಿ ಉದ್ದುವಿಸಿದೆ ಜಗವರಿಯೆ

ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು ನೂರು ಜನ್ಮದ ಕೃತಪಾಪ
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನ್ಮೂರುಜನ್ಮದ ಪಾಪವು
ಮುಟ್ಟಿಮಾಡಲು ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾತ್ರದಿಂದ
ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ಸಹಸ್ರಜನ್ಮದ ಪಾಪ

ಜಹು ಇಷಿಯಿಂದಲಿ ಬಿದ್ಧಕಾರಣದಿಂದ
ಜಾಹ್ನೇಮಿ ಎಂತೆಂದು ನೀ ಕರೆಸಿಕೊಂಡೆ
ಮುನ್ನ ನರಕಾಸುರನ ಸಗರರಾಯನ ವಂಶ-
ವನ್ನ ನೀ ಪಿಂತೆ ಪಾವನಮಾಡ ಬಂದೆ

ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಪೋಳಿವ ಮುತ್ತಿನಾಸರಗಳು
ಮತ್ತೆ ರಂಗಯ್ಯ ಪವಡಿಸಿದ ನೋಡಿ
ಮಿತ್ತೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಉರಸ್ತಳದಲ್ಲಾಗಿ
ಇತ್ತು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀದವಿತಲನರಸಿ ಬಂದೆ

ರಾಗ -- ಕಾಂದೋಧಿ

ಅಗಜಿ ನಿನ್ನೊಗೆತನಕೆ ಜಗ ನಗುವದೇ
ನಗರಾಜ ಈಮನೆಯ ಹೋಗಿಸಿದನೆ ಅಕಟಕಟ

ಹೋಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದ ಹೋಗಿ ಹಾಲಾಹಲವನುಂಡ
ತೊಟ್ಟೆಗಳುಡುಗೆ ತಲೆ ಬೋಡು ಕೈಯ
ಸುಟ್ಟು ಸುಡಗಾಡು ಮನೆ ಅವಿಳಿಭಾತೇಶ ಬಲು
ಸಿಟ್ಟಿನವನಂಗ ಸಂಗವ ಬಯಸಬಹುದೇ

ಆರುಮಾಗದವನೊಬ್ಬ ಆತ್ಮಜನು ಮಾಲೆಪಾಲು
ಕಾರಿ ಕಡುಮುನಿದು ಕಂಡರೆ ಸೇರನು
ಉಂಟಿಗುಪಕಾರಿ ಒಡಲ್ಲಿರಕ ಗಜಮುಖಿದವನು
ನಾರಿಮೇನಕೆ ಮಗಳ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುವಳಯ್ಯ

ಶೀವಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನಂಥ ಸೌಭಾಗ್ಯವಂತಿಯಳಿ
ಭುವನದೊಳಗಾವಲ್ಲಿ ಕಾಣಿನನ್ನು
ಕವಿಜನಗಳೇನಿಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದರೋ ತಿಳಿಯೆ
ಭವದೂರ ಶ್ರೀದವಿರಲರಾಯ ಬಲ್ಲ

ರಾಗ -- ಮೋಹನ

ತಾ

ಶೀವನೇ ನಾ ನಿನ್ನ ಪರಿಸರನಯ್ಯ
ಕರುಣಾದಿ ಪಿಡಿ ಕೈಯಾ ಶಿರಿಧರನರಮಯ್ಯ

ಭವಮೋಚಕ ಭಾಗವತಶಾಸ್ತ್ರವನು
ಅವನಿಇಗೆ ಪೇಣ್ಣವ ನೀನಲ್ಲವೇ

ವೈಕಾರಿಕ ತೈಜಸ ತಾಮಸವೆಂಬ ತೈತ್ತಿಗಳಿಂಬ
ಸಾಕಾರಿ ಶಾರ್ವರಿಧವಧರ ಸಾಂಬ ಸುರಪಾದ್ಯರ ಬಿಂಬ
ವೈಕಲ್ಯಾಸ್ತಫಲವ ಕಳಿದೊಮ್ಮೆಗೈ
ವೈಕುಂಠಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯೋ ಕರಿಗೊರಳಾ

ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮುಷ್ಪರಹರ ಮಹದೇವ ದೇವಕ್ಷಳಕಾವ
ಸ್ತುತಾದ್ವಿಜ ದಿತಿಜತೀವನದಾವಾ ದುರಿತಾಂಬುಧಿನಾವ
ಕೃತ್ಯಾಸ ಎನ್ನತ್ವಪರಾಧಗ-
ಳಿತ್ಯಾಸದೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನ ಮಾಡ್ಯ

ಗಂಗಾಧರ ಘಣ್ಯಾಖಿಗಣಪರ ತಾತ ತೈಲೋಕ್ಯತ್ವಾತ
ಲಿಂಗಾಷ್ಟಯ ತಾರಕಹರ ನಿಭೀತ ಭುವನಾಧಿನಾಧ
ತುಂಗಮಹಿಮ ನಿಸ್ಪಂಗ ಹರಿಯ ದ್ವಿತಿ
ಯಂಗ ಡಮರು ಶೂಲಂಗಳ ಪಿಡಿದಿಹ

ಪಂಚಾನನ ಪನ್ನಗಭೂಪಣ ಭೀಮ ಭುವನಾಭಿರಾಮ
ಸಂಚಿಂತನಮಾಡುವ ಸಂತತನೇಮ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮ
ಪಂಚಶರಾರಿ ವಿರಿಂಚಿಕುವರ ನಿ-
ಷ್ಟಿಂಚನರೋಡೆಯನ ಮಂಚಪದಾಹನೆ

|| ೪ ||

ಸ್ವರ್ಚಿಕಾಭ ಕಪಾಲಿ ಕಾಮಿತಫಲದಾ ಘಲ್ಲುಣಾಸವಿಶ್ರೀದ-
ವಿಶಲ ವಿತ್ತಪಮಿತ್ತ ದ್ವಿರದ ಚಮಾಂಬರನಾದ
ಕುಟಿಲರಹಿತ ಧೂಜರಚಟಿ ವೃಷಭದ್ವೃಜ
ನಿಟಿಲನಯನ ಸಂಕಟವ ನಿವಾರಿಸೋ

|| ೫ ||

ರಾಗ -- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ

ತಾಳ -- ಅಟ

ಎಂದು ಕಾಂದೆನೋ ನಿನ್ನಾ ಹೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾ

|| ವ ||

ನಗೆಮೋಗದ ನತಜನ ಬಂಧು ಬಾರೆನ್ನ ಬಿ-
ಟ್ಟಗಲದಲೆ ಮನ ಮಂದಿರದೊಳಿರು ಮುನ್ನಾದರು ಸುಪ್ರಸನ್ನ
ಮುಂದೆ ಗತಿ ಏನಯ್ಯ ಮುಕುತರ
ಹಿಂದುಳಿದವನಲ್ಲದಲೆ ತನು ಸಂ-
ಬಂಧಿಗಳ ವಶನಾಗಿ ದುರ್ವಿವ-
ಯಾಂಧಕಾರದಿ ಮುಳಗಿದೆನೋ ನಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಹಲವು ಜನ್ಮದ ನೋವಾ ನಾ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೇನೆಲವೋ ದೇವರ ದೇವಾ ನೀ
ನಲ್ಲದಲೆ ಭೂವಲಯದೊಳಿಗನ್ನಾವಾ ನಂಬಿದರ ಕಾವ
ಸುಲಭರೋಳಗತಿ ಸುಲಭನೆಂಬುವ
ಅಲವದೋಧಮತಾನುಗರು ಎನ-
ಗೊಲಿದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ನಿಶ್ಚಯ-
ಚಲದಿ ನಿನ್ನನೆ ಧೇನಿಸುವೆ ನಾ
ಕಲುವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ವಶದಿಂ

ಧೂರತ್ವದ್ವಾಯ ದೂಡರು ಧೂಮಲ
 ಭಾರ ನಿನ್ನದೊ ಜೀಯಾ ಜಗವರಿಯೆ ಕರುಣಾ-
 ವಾರಿಧಿಯೆ ಶಿಡಿಕ್ಕೆಯ್ಯಾ ಪ್ರಣೀರಾಜಶಯ್ಯಾ
 ತಾರಕನು ನೀನೆಂದು ತಿಳಿಯದ
 ಕಾರಣದಿ ಸುಖ ಮಃಖ ಮಯ ಸಂ-
 ಸಾರ ದುಸ್ತರ ಶರಧಿಯೋಳು ನಾ
 ಪಾರಗಾಣದೆ ಪರಿದು ಪೇಂಪೆನೋ
 ದೂರನೋಕ್ಕದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವೋ
 ದ್ವಾರಕಾಪುರನಿಲಯ ಪರಮೋ-
 ದಾರ ತನುವೆಂದೆನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ
 ಬಾರದಲ್ಲದೆ ಭವವಿಮೋಚನ

|| ೨ ||

ವಿಖಿನಸಾಚಿತಪಾದ ವಿಶ್ವೇಶ ಜನಾ-
 ದ್ಯಾಲಿಲ ಕಾರಣನಾದ ನಿದೋಷ ಸತ್ಯಾ-
 ಸುಖಗುಣಾಂವ ಶ್ರೀದವಿತಲ ಪುಸೀದ
 ಸಕಲ ಕೀರ್ತಿ ಯೋಗಗಳು ತನು ಬಂ-
 ಧಕವು ನಿನಗೋಪಿಸದಿರಲು ಎನೆ
 ನಿಖಿಳ ಜೀವರ ಭಿನ್ನ ನಿನ್ನಯ
 ಯುಕುತ್ತಿಗೆ ನಮೋ ಎಂಬೆನಲ್ಲದೆ
 ಯುಕುತ ಯುಕ್ತಿಗಳೊಂದರಿಯದ-
 ಭರ್ಚನ ಬಿನ್ನವ ಸಲಿಸಿ ನವವಿಧ
 ಭಕುತಿ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ತವ ಸೇ-
 ವಕರ ಸೇವಕನೆನಿಸದಿದೋಡೆ

|| ೩ ||

ರಾಗ -- ಹರಿಕಲ್ಲಾಣಿ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ದಾಶರಥೇ ದಯಮಾಡೊ ನಿನ್ನ
 ದಾಸರದಾಸನ ನೋಡೋ

|| ೪ ||

ನೀರಜಾಕ್ಷ ನಿಜಮಾಯಾ ಮಮತೆ ಸಂ-
 ಸಾರಶರಧಿಯೋಳು ಬಿದ್ದು
 ಪಾರಗಾಣದೆ ಪರಿದು ಪೇಂಗುವೆನು
 ತಾರಕ ನೀನೆನಗಿದ್ದು ಹರಿ ಹರಿ

|| ೫ ||

ತುಂಬಿದ ಭುಂಡಿಗೆ ಮೊರಭಾರವೆ ಎನ-
ಗಿಂಬಿಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನಲಿ
ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ವಿಶ್ವಕು-
ಟುಂಬಿ ಎನಿಸಿಕೊಳಪಲ್ಲಿ ಹರಿ

|| ೨ ||

ಬಲ್ಲಿದರೋಳು ಬಡವರಿಗಾಶಯ ನೀ
ಬಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಎನಗೀಗ
ಎಲ್ಲಿದ್ದರು ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಬಿಡ
ದಲ್ಲೊ ನಿನ್ನವಗೆ ದೇಗ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ನವರೋಜ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ರಂಗಯ್ಯ ರಂಗ ಬಾರೋ
ಬರುತೀಯ ನಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾರೋ

|| ಪ ||

ಬಂದರೆ ಬುಗುರೀ ಚೆಂಡುಗಳನೆ ಕೊಟ್ಟು
ಬಗೆ ಬಗೆ ಆಟವ ಕಲಿಸಿ ಒಲಿಸುವೇ

|| ರ ||

ಬಂದರೆ ರಸ ರಸಾಯನಗಳುಣಿಸೀ
ಮುಸುಕಿನೊಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆನು ಬಾರೋ

|| ೨ ||

ಬಂದರೆ ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲ ನಿನಗೇ
ಸುಂದರ ಸವಿಮಾತಾ ಹೇಳುವೆನೊಂದು

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ತೋಡಿ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ರೂಪತೋರಿಸೋ ರಂಗ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿಸೋ

|| ಪ ||

ರೂಪ ತೋರಿಸೋ ರತಿಪತಿಜನಕ-
ಗೋಪ ಮನೆಗೆ ಬರುವತನಕಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಕೇವಲ ಕಲದುಪುನಹುದೆಂದು

ಅಣಮಹಧ್ಯಚಿತಾಫ್ಲಚಿತ ಚತುರನೆ
ಪೃಣತಾಮದನು ನೀನೇ

ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಶರಣ ಎನೆ ಕೇಳೋ
ಪಾದಕ್ಷೇರಗುವೆ ಕೃಪಾಳೋ

ರಾಗ -- ತಂಕರಾಭರಣ

ವನಿದು ಕೌತುಕವೋ ವಿಶಲಾ
ವನಿದು ಕೌತುಕವೋ

ವನಿದು ಕೌತುಕ ಪಂಥರಿಯನೆ ಬಿಟ್ಟು
ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ಯ ವಿಶಲ

ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿಕೊಂಡು
ಅತ್ಯಕರೆದು ಕೂಗುತ್ತಿರೆ ಬಹುಬ್ಯಾಸತ್ತು ಬಂದೆಯಾ ವಿಶಲ

ಮಧ್ಯದ್ಯೇಷಿಗಳು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನು ಕಂಡು
ಹೃದ್ಯವಾಗದೆ ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನಂತೆದ್ದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ಯಾ ವಿಶಲಾ

ಶ್ರೀದವಿಶಲ ನಿಮ್ಮಸದ್ಗುಣವೇದಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ
ಕೋಧಿಸಿ ನೋಡುವ ಭೂದೇವರಿಗೊಲಿದಾದರಿಸಲು ಬಂದ

ರಾಗ -- ಕಲ್ಯಾಣಿ

ತಾಳ

ನೋಡು ನೋಡೆಂಥಾ ರಘುವೀರ ದೀನೋದ್ಭಾರ

ತನು ಮನ ಧನಗಳ ತನಗೊಷ್ಟಿಸದೆ
ನನೆವ ಮನುಜರಿಗೆ ದೂರಾ ದೂರಾ

ಸೇರಿದ ಸುಜನರ ದೂರುವ ದುರುಳರ
ದೇರಿಗೆರೆವ ಬಿಸಿನೀರಾ ನೀರಾ

ಶ್ರೀದವಿತಲ ನಿಜಪಾದಾಶ್ರೀತರವ-
ರಾಧವ ಮನಸಿಗೆ ತಾರಾ ತಾರಾ

|| 2 ||

ರಾಗ -- ದೇಹಾಗ್

ತಾಳ -- ಆದಿ

ನೋಡು ನೋಡು ನಾರೀಮಣಿಯೆ

|| ಪ ||

ನೋಡು ನೋಡು ನಿನ್ನಾ ಕಣ್ಣನ ದಣಿಯಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಮುದ್ದು ಸೂಸುವ ಸಲೆ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಮೊಗವಾ
ತಿದ್ದಿದ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕದ ಘಟಿಯಾ

|| ರ ||

ಸಾರಾ ಗಂಭೀರ ಶೃಂಗಾರ ವಿಹಾರಾ
ಚಾರು ಸೌಂದರ್ಯ ವೈಯ್ಯಾರ ಸುಗುಣಿಯಾ

|| ಉ ||

ಶ್ರೀದವಿಶ್ರುತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಿಜಗನ್ನರ್ಯಾಯಾ
ಇಂದ್ರಶರಾ ಜಗನ್ನೋಹನ ಖಣಿಯಾ

|| 3 ||

ಸುಳಾದಿ

ರಾಗ -- ನಾಟಿ

ತಾಳ -- ರುಂಪೆ

ನೋಡುವರೆ ನೀರದಶ್ಯಾಮಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿ
ಪಾಡುವರೆ ಪರಮಪಾವನ್ನ ಕೀರ್ತಿ
ಕೊಡುವರೆ ಕೀರ್ವಲಾನಂದ ಚಿನ್ನಯಗಾತ್ರ
ನೀಡುವರೆ ನಿಖಿಳಲೋಕೈಕಪಾತ್ರ
ನೋಡಿ ನಮಿಸುವರುಂಟು ಪಾಡಿ ಹಿಗ್ಗಿವರುಂಟು
ಕೊಡಿ ಸುಖಿಸುವರುಂಟು ನೀಡಿ ನಲಿವೆವರುಂಟು
ನೋಡಿಸುತ ಪಾಡಿಸುತ ಕೊಡಿಸುತ ದೇಡಿಸುತ
ನಾಡದ್ವೇವಂಗಳ ಕೊಂಡಾಡಿಸದಲೆ
ದೇಡಿದಿಷ್ಟೆವ ಕೊಡುತ ಶ್ರೀದವಿತಲ ದಯ-
ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನು ಪೂರೀವ ರೂಢಿಗೊಡೆಯ
ನಾಡದ್ವೇವಂಗಳ ಕೊಂಡಾಡಿಸದಲೆ

|| ೭ ||

ಸಕಲ ಶುತ್ತಿನಿಕರೆಸಾರಹೋ
 ಶುಕಮಹಾಮುನೀಂದ್ರ ಸನ್ನತ
 ಪ್ರಕಟ ಮಾಡದಲೇಕೆ ನಿನ್ನನು ಪರಮಪರುಷ
 ಪ್ರಕಟಮಾಡಲ್ಪಾಕೆ ನಿನ್ನನು
 ಭಕ್ತವಶ್ವಲ ನೆಂದೆನಲ್ಲದೆ
 ಮುಕುತವಂದ್ಯ ಶ್ರೀದವಿರಲ
 ಯುಕುತಾಯುಕುತ ವ್ರೋಂದನರಿಯದೆ
 ಪ್ರಕಟಮಾಡಲೇಕೆ ನಿನ್ನನು

ತಾಳ - ಶ್ರೀವಿದ್ಧಿ

ಆಯನುಭವ ಭಯ ಲಯವಚ್ಚಿತ
 ನಯನೋತ್ತಹಕಾರಕ ತಾರಕ
 ಜಯಮಂಗಳ ಮಂಗಳ ಮಂಗಳ
 ಮಾಯಾ ಮಾಮರ ದೇವರಾಟ್
 ಸಯವೇ ಸ್ಯೈ ಶ್ರೀದವಿರಲ ನಿ-
 ನ್ನಯ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸುವೆ ನಮಿಸುವೆ
 ಜಯ ಮಂಗಳ ಮಂಗಳ ಮಂಗಳ
 ಮಾಯಾ ಮಾಮರ ದೇವರಾಟ್

ತಾಳ - ಅಟ

ಬಾರೋ ಬಾರೋ ಭವದೂರ ದೀನಜನ-
 ಭಾರ ನಿನ್ನದಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾಯ್ಯಾ
 ಸಾರಿದೆನೋ ನಿನ್ನ ನಾ ನಿನ್ನ ಸಾರಿದೆನೋ ನಿನ್ನ
 ಶ್ರೀರಮಣ ಶ್ರೀದವಿರಲ ಸಂ-
 ಸಾರಕಂಜಿ ನಿಜಚಾರುಚರಣಗಳ ಸಾರಿದೆನೋ ನಿನ್ನ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಶಿರಿಗುರವಿತ್ತೆ ಪರಮನಪೆತ್ತೆ
 ಗಿರಿಜೀಶಗೆ ನಿನ್ನರಮ್ಮೆ ಇತ್ತೆ

ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲ ಕರುಣಾಕರ ಶ್ರೀದವಿಶಲ
ಸರಿಬಂದರೆ ಸಾಮುದ್ದೇಶ್ಯನು
ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲ

|| ೫

ಜತೆ

ಸೋಲು ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಸೋಲು ಗೆಲುಪುನಿನ್ನ
ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿರೆ ಪಾಲಿಸೆಮ್ಮನು ಬಿಡದೆ ||

ರಾಗ -- ಗಮನಕ್ಕಿಯೆ

ತಾಳ -- ಆ

ಜಯ ಜನಕಜಾಪತೇ ರಾಮಾ

|| ಪ

ಜಯ ಜನಕಜಾಪತೇ ಜಲದಶ್ವಾಮಾ
ಜಯ ರಘುವಂಶಲಲಾಮಾ

|| ಅ.ಪ.

ಮದನಜನಕ ಮಥುಕ್ಕೆಟಭ ಭೀಮಾ
ಮದನ ಬಿಂಬಾಚಿತಕಾಮಾ

|| ಉ

ರಾಮಚಂದ್ರ ರಘುವೀರ ಜಾನಕಿ-
ರಾಮ ರಾವಣವೈರಿ ಶ್ರೀರಾಮ

|| ೬

ಸಾಮಜವರದ ವಿನುತಸೋಮ
ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಗುಣಧಾಮಾ

|| ೨

ರಾಗ -- ಕಲಾಣಿ

ತಾಳ -- ಆ

ವೆಂಕಟೀಶ ನೀನೆ ಧೋರೀ ಧೋರೀ

|| ಪ

ಸಂಕಟವೆಲ್ಲವ ಪರಿಹರಿಸುವಂಥ

|| ಅ.ಪ.

ಎತ್ತಿನ ಪೆಸರುಳ್ಳ ಮತ್ತರಕ್ಕಸನ್ನ
ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡಲುತ್ತಮ ಪದವಿತ್ತೆ

|| ೮

ಸಾಸಿರ ಮುಖವ್ಯಾಪ್ತಿ ಶೇಷನಹಂಕಾರ
ಸ್ವಸನನ ಕೈಯಿಂದ ನಾಶಮಾಡಿಸಿದಂಥ

|| ೨ ||

ಮಾಧವ ಮಾದಿಗ ಹಾದಿಯ ಮೆಟ್ಟಲು
ಮೋದದುದ್ದರಿಸಿದೆ ಮಾಧವ ಅವನನ್ನು

|| ೪ ||

ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲ ನಿನ್ನ ಪಾದಾಶ್ಚಿತರ
ಮೋದದಿ ಸಲಹೋ ಆದರಿಸೆನ್ನನು

|| ೫ ||

ರಾಗ -- ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿಕಾಫಿ

ತಾಳ -- ಅಟ

ದೀನಬಂಧೋ ಹೇ ಭಲಾ ನಿನೇ ಸ್ಯೇ ಸ್ಯೇಯಲಾ

|| ಪ ||

ಪಾಸಲೆ ಶರಣರ ಪ್ರೋರೆವದಕಿನ್ನು
ಬ್ಯಾಸರೇನಿಲ್ಲಲ್ಲಾ

|| ೯ ||

ದುಷ್ಪರ ದಂಡಿಸಪಾ ಮನಸಿಗೆ
ಹುಟ್ಟದೆ ಕಲಕಲಾ

|| ಅ ||

ಬಿಡದೆ ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲಾ ಎನ್ನೊಳ್ಳು
ಮಾಡಿದಲೋ ಭಲಾ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ತೋಡಿ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಭಯ ಕೃತ ಭಯಹಾರೀ ರಾಧಾ
ನಯನೋತ್ಸವಹಾರೀ

|| ಪ ||

ತಾಪತ್ಯಯವರಿಹಾರಕ ರಂಗಾ
ಗೋಪೀಜನಹೃತ್ವದ್ವಾಪತಂಗಾ

|| ೯ ||

ಸುಂದರ ಸುಸ್ವಿತ್ತ ಶೋಭಿತ ವದನಾ
ಮಂದರಧರ ಮಾಡವ ಜಿತಮದನಾ

|| ೨ ||

ದುಷ್ಪಕುಲಾಂತಕ ಧರೆಯೊಳು ಶ್ರೀದ-
ವಿಶ್ಲೇಷಣಾದ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ಹೀಲು

ತಾಳ -- ಆದಿ

ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ ಹರಿ ಹರಿ | ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ

|| ಪ ||

ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದ | ಪರತರ ಪರಮಾನಂದ

|| ಅ.ಪ. ||

ಮಚ್ಚರೂಪಿಲಿಹೆಚ್ಚಿದ ದೈತ್ಯರು | ತುಛ್ಸಿ ವೇದವತಂದ ಹರಿ

|| ಗ ||

ಸ್ವಾಚ್ಚ ಮಂದರ ಯದೃಚ್ಚದಿ ಮುಣಗ್ಗು !

ಕಚ್ಚಪ ವೇಷದಿ ನಿಂದಾ ಹರಿ

|| ೨ ||

ಶ್ರೀಕರ ಹರಿ ಭೀಕರ ದಿತಿಜರ |

ಸೂಕರ ರೂಪಿಲಿ ಕೊಂದಾ ಹರಿ

|| ೨ ||

ಶಂಬರಾರಿ ಹಿತ ಕಂಬು ಚಕ್ರಧರ |

ಕಂಬವ ಭೇದಿಸಿ ಬಂದ ಹರಿ

|| ೪ ||

ಶ್ಯಾಮರೂಪ ಗುಣಧಾಮ ಹರಿಯು ತಾ |

ವಾಮನ ರೂಪಿಲಿ ನಿಂದಾ ಹರಿ

|| ೫ ||

ಕ್ಷುತ್ತಕುಲವ ನಿಕ್ಷುತ್ತಮಾಡಲು ಭೃಗು |

ಪುತ್ತನಾಗಿ ತಾ ನಿಂದಾ ಹರಿ

|| ೬ ||

ದಶರಥ ಸುತ ಹರಿ ದಶಮುಖನಳಿದು |

ಕುಶಲದಿ ಸೀತೆಯ ತಂದಾ ಹರಿ

|| ೨ ||

ನಂದಗೋಪನ ಕಂದನು ಬಹು ಗೋ |

ವ್ಯಂದದೊಳಗೆ ತಾನಿಂದಾ ಹರಿ

|| ೫ ||

ಅಂಗನೆಯರ ವ್ಯತ ಭಂಗ ಮಾಡಲ- |

ನಂಗ ಜನಕ ತಾ ಬಂದಾ ಹರಿ

|| ೬ ||

ದುಷ್ಪರ ನಳಿದು ಶಿಷ್ಪಜನರ ಪರ- |

ಮೇಷ್ಟಿ ಎನಿಸಿ ತಾ ನಿಂದಾ ಹರಿ

|| ೧೦ ||

ಶ್ರೀದವಿರಲ ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ |

ನಂದತತಿ ಸಲಹುವೆನೆಂದಾ ಹರಿ

|| ೧೧ ||

ರಾಗ -- ತೋಡಿ

ತಾಳ -- ಏಕ

ಯದುಪತಿ ನಮಗಾಗಲಿ | ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ರತಿ

|| ಪ ||

ತನುಮನ ಧನ ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸಿ ನಲಿವಾ |

ಅನುಭವಿಗಳ ಸಂಗತಿ

|| ರ ||

ಶರಣಾಗತ ಪರಿಪಾಲಕನೆಂದೂ |

ಮರೆಯದೆ ಇಂಥಾ ಮತಿ

|| ಉ ||

ಸ್ವಾಂತ ಧ್ವಾಂತ ಶ್ರೀದವಿರಲ್ಲಾ |

ಪ್ರಾಂತಕೆ ನೀನೇ ಗತಿ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ಹೀಲು

ತಾಳ -- ಅಟ

ಕಾಯೋ ಶ್ರೀ ಹರೀ

|| ಪ ||

ಕೈಮುಗಿವೇ ಮುರಾರೀ ಕರುಣಾದಿ

|| ಅ.ಪ. ||

ನೊಂದೆನು ಈ ಭವ ಬಂಧನದೊಳಗೆ ಶಿಲುಕಿ |

ಮುಂದಿದಕೇನು ದಾರಿ

|| ರ ||

ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತ ಸುಟುಂಬಿ ನಾಚಿಕೆಯ |

ಕೊಂಬುವದೇನಿದಕುಸುರೂ

|| ೭ ||

ರಾಗ -- ಆನಂದಧೈರವಿ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ರಾಮಚಂದ್ರ ನೀನೇ ಪಾಲಿಸೋ ಸರೋಜನಾಭ
ಸಾಧುಸಂಗ ಶೈಷ್ವಾಂಕೋಡಿಸೋ

|| ೪ ||

ಎಮ್ಮುದಿನ ಕಷ್ಟಪದುವದೋ ಈ ಭವದೋಳು
ಈಸಲಾರೆನಯ್ಯ ಹರಿಯೇ
ಇಮ್ಮುದಿನ ಇಧ್ವಂತೆ ಇರಲಾರೆನೆಂದು ಕರವ
ಮುಟ್ಟಿ ಮುಗಿದು ದೇಡಿಕೊಂದೆ ಮುರಾರಿ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ ಕಾಯೋ || ೮ ||

ಹರಿಹರರ ಸಮಾರೆನ್ನದಾ ಈ ಸಜ್ಜನರಾ-
ಸಂಗದಿಂದ ಹೀನಾ ನಾನಾದೆ
ಇನ್ನುಮ್ಮಾಲೆ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಢಿಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾ
ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಸೃಜನೆಯಿಂದ ಇರುವೆನಯ್ಯ ಮುಕುಂದ

|| ೯ ||

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿದಾ ಮೋದಲು ನಿನ್ನ ಪೃತ್ವಾಂತ
ಒಂದುದಿನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ
ಎಂದು ಎನ್ನುಮ್ಮಾಲೆ ಕ್ರಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾ ನೋಡಾದೀರು
ವಾಸುದೇವ ವೈಕುಂಠವಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಮಣ

|| ೧ ||

ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಪುರಾವ್ಯಂದಾದೋಳಗೆ ನಾ ಆ-
ಸಕ್ತನಾಗಿ ಇರುವೆ ಮುಕುಂದಾ
ಎಂಧ ಪಾಪಿ ಎಂದು ಉದಾಸೀನಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಡ
ನಿನ್ನ ಕಂದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ನಾರಾಯಣಾ

|| ೪ ||

ಹನುಮ ಭೀಮ ಮದ್ದೇಶಾರಿಂದಾ ಸೇವಿತ ಷಿಯಾ
ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ ಶಾಮವಣನೇ
ಶ್ರೀದವಿಶಲೇಶಾ ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದ ಪಾಲಿಸನ್ನ
ಸಾರಿ ದೇಡಿಕೊಂಬೆನಯ್ಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾವಣಾರಿ

|| ೫ ||

ರಾಗ -- ಮೋಹನ

ಇನ್ನಾತಕನುಮಾನವಯ್ಯಾ

ಅನ್ಯಧಾಗತಿಕಾಣಿ ನಿನ್ನ ಉರಣಗಳಾಣಿ
ನಾಶರಹಿತನೆ ನಮಗೆ ಏಸೇಸು ಕಲ್ಪಕ್ಕು
ವಾಸ ಏಕತ್ವದಲ್ಲಿ
ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ದಾಸನಾದವಗಷ್ಟ
ಯಾಸದಿ ಫಲಗಳುಣಿಸಿ
ಲೇಶ ಫೂನಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವಾ ನಿನ್ನ
ದ್ವೇಷಿ ನಾನಲ್ಲವಯ್ಯಾ
ದೇಶಕಾಲಾದಿಗಳಿಗೀಶ ನೀನೆಂದರಿದು
ದಾಸನಾಗಿರುವೆನೆಂದಾಶಿ ಪ್ರಷ್ಟಿದ ಬಳಿಕ

ನಿತ್ಯತ್ವಪ್ರನೆ ನಿನ್ನ ಕೃತ್ಯಕೇನೆಂದಬೇನೋ
ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಹರಿಯೇ |
ಮೃತ್ಯು ಮಾರಿಗಳಿನಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡದರಿಂದ
ಸತ್ಯ ಪುಟ್ಟಪೆಯಿನ್ನು |
ದತ್ತ ಕರ್ತವ್ಯತ್ವದಿನತ್ವಿಕೊಂಡದರಲ್ಲಿ
ಚಿತ್ತೀಸೊ ಎನ್ನ ಮಾತಾ |
ಅತ್ಯಪರಾಧಿಯಂದತ್ತ ಮೋಗದಿರುಗದಿರು
ಭೃತ್ಯಪತ್ನಲನೆಂದಗತ್ಯ ಮನಸೋತಬಳಿಕ

ಮೇದವೇದ್ಯ ಸ್ವಗತ ಭೀದವಚಿತ ಪೂಣಿ
ಜೋಧತೀಧಾರ್ಯರಾಪ್ತಾ |
ಯಾದವಕುಲೋತ್ತಂಸ ಮಾಧವ ಮಹಿದಾಸ
ಜೋಧಮಯ ಧನ್ಯಂತೀ |
ಆದಿನಾರಾಯಣ ವಿನೋದ ವಿಷ್ಣುಕ್ಕೇನ
ತೋದಕ ಕ್ಷೇಮಧಾಮಾ |
ಶ್ರೀದವಿಶಲಾ ನಿನ್ನ ಕ್ಷೋಧವರರೂಪ
ವಾದ ವಾತೀಯ ಕೇಳಿ ಧೈಯಬಿಡದಾ ಬಳಿಕೆನ್ನು

ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಮಲಗೋ | ಮುಕುಂದಾ

|| ಪ ||

ಮುಸುಕು ತೆಗೆಯ ಬ್ಯಾಡೆಲ್ಲೊ ಮನೆಗೆಲಸಾ |
ಹಸನಾಗದು ಗೋಪಾಲ || ಕೃಷ್ಣ ||

|| ೧ ||

ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತನಾಡುವಿಯಾ ನೋಡುವಿಯಾ |
ಸೊಲ್ಲಲಾಲಿಸುವಿಯ ಕಂದ || ಕೃಷ್ಣ ||

|| ೨ ||

ತೊಟ್ಟಿಲ ತೊಗುತ ನಿಂತರೆ ಶ್ರೀದ
ವಿಶಿಳಾ ನಿನಗಾನಂದಾ || ಕೃಷ್ಣ ||

|| ೩ ||

ರಾಗ -- ಸವರೋಜು

ತಾಳ -- ಮಿಶ್ರಭಾಪು

ಬರುವೆಯೋ ರಂಗಯ್ಯಾ ಮನೆಗೆ |
ಬಾರೋ ಹೋಗುವ

|| ಪ ||

ದೋಗರಿ ಚಂಡುಗಳ ಹೊಡುವೆನು ಬಂದರೆ |
ಬಗೆ ಬಗೆ ಆಟವ ಕಲಿಸಿ ಒಲಿಸುವೆನು

|| ೧ ||

ರಸ ರಸಾಯನಗಳುಣಿಸುವೆ ಬಂದರೆ |
ಮುಸುಕಿನೋಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಬುವೆನು

|| ೨ ||

ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲನೆ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ |
ಸಾದರದಲಿ ಸವಿಮಾತನ್ನೇಳುವೆನು

|| ೩ ||

ರಾಗ -- ದೇಹಾಗ್

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಎಲ್ಲಾಡಿ ಬಂದ್ಯೋ ಮುದ್ದುರಂಗಯ್ಯಾ ನೀ

|| ಪ ||

|| ಅ.ಪ. ||

ಎಲ್ಲಾಡಿ ಬಂದ್ಯೋ ಎನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಾಡದೆ

ಆಲಯದೊಳಗೆ ನೀನಾಡದೆ ಬೆಣ್ಣೆ

ಪಾಲುಸಕ್ಕರೆಯ ನೀ ಮೆಲ್ಲದೆ ಚೆಕ್ಕೆ

ಬಾಲೆಯರೊಳು ನೀನಾಡದೆ

ಬಾಲಯ್ಯ ನೀ ಎನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಾಡದೆ

|| ೧ ||

ಬಟ್ಟಮುತ್ತಿನ ದೊಗಸೆ ಕಂಗಳು ಘಣೀಯೋ-

ಇಟ್ಟು ಕಸ್ತುರಿ ತಿಲಕ ಗಂಥವು ಅಷ್ಟು

ದಿಟ್ಟತನದ ಲೋಲ್ಯಾಟವು

ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ನೀ ಎನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಾಡದೆ

|| ೨ ||

ಅವ್ಯಾದಿಕ್ಕಲಿ ಅರಸಿ ಕಾಣದೆ ಭಾಳ

ದೃಷ್ಟಿಗೆಟ್ಟನೂ ನಿನ್ನ ನೋಡದೆ ಇ-

ನ್ನೆಮ್ಮೆ ಹೇಳಲಿ ಕೇಳಬಾರದೆ ಶ್ರೀದ

ವಿಶಲ ನೀ ಎನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಾಡದೆ

|| ೩ ||

ರಾಗ -- ನವರೋಜು

ತಾಳ -- ರೂಪಕ

ಆಡ ಹೋಗುವ ಬಾರೋ ರಂಗ

|| ಪ ||

ಆಡಹೋಗುವ ಬಾರೋ ರಂಗ

ಕೂಡಿ ಶಾಳಿಂದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ

ನಾಡಗೊಲ್ಲರ ಹೆಂಗಳಿಗೆಲ್ಲ

ದೇಡಿದಿಷ್ಟಾಧಿಗಳ ಕೊಡುವ

|| ಅ.ಪ. ||

ಆಣಿಕಲ್ಲು ಗೋಲಿ ಗಜುಗ

ಚಿಣ್ಣಿಕೋಲು ಚಂಡು ಬುಗುರಿ

ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಾಲೆ ತುಂಟ ಹಲಪೆ

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದಾಟಗಳನು

|| ೨ ||

ಸೋಲುಗೆಲುವಿಗೆಲ್ಲ ನೀನೆ

ಪಾಲುಗಾರನಾಗಿ ನಮ್ಮು

ಮೇಲೆ ಮಮತೆ ಇಟ್ಟು ಸಾನು-
ಕೊಲನಾಗಿ ಕೈಯ್ದು ಪಿಡಿಯೋ

|| ೨ ||

ಮೇಟ್ಟು ಮೇಟ್ಟು ಕೋಲು ಕೈಲಿ
ಕಟ್ಟು ಬುತ್ತಿ ಕೊಳಲು ಕಂಬಳಿ
ಧಿಟ್ಟು ಗೋವಳರಾಯ ಶ್ರೀದ-
ವಿಶಲಯ್ಯ ಯಾಕೆ ತಡವೇ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ಯಮನಾಕಲ್ಯಾಣ

ತಾಳ -- ಭಾಪು

ಮುಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟು ನೀನಮ್ಮೆ ಎಲೋ ಎಲೋ ಮುರಾರಿ
ನೀನಮ್ಮೆ ಭೀಘ್ರಮ್ಮೆ ಎಲೋ ಎಲೋ

|| ಪ ||

ಮಡಿಯನಟ್ಟು ಮೈತೋಳಿದು ಬಂದಿಹೆಚ್ಚೋ
ಕೊಡಬ್ಬಾಡೆಂಜಲುಗಳ ನೀ ಬಹುಸುಳ್ಳ

|| ಗ ||

ನಿಜಪತಿವತೆಯರು ನಾವಲ್ಲವೇನೋ
ವಜವನಿತಾಜನಜಾರ ²ನೀ ಬಲು ಚೋರ

|| ಅ ||

ಸೋದರತ್ತೆಮಗ ³ನೀನಮಗಲ್ಲ
ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಬಿಡು ಹಾದಿ ಸುಮೃಂ ಹೋದೀ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ದೇಹಾಗ್

ತಾಳ -- ಆದಿ

ತಾರೋ ನಮ್ಮೆ ಭಂಡಿಯ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ
ತಾರೋ ನಮ್ಮೆ ಭಂಡಿಯ

|| ಪ ||

ಅತ್ತರೇನು ಕಂಗಳಿಂದ ಮುತ್ತಸುರಿಯೋದಿಲ್ಲಿ ರಂಗ
ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮೆ ಮ್ಯಾಲಿ ಭಂಡಿ ಹೋತ್ತರೆ ನೀ ಬಿಟ್ಟಿಯೇನೋ

|| ಗ ||

²ಗೋರಸ ಚೋರ.

³ನೀ ನಮಗೇನೋ?

ವಾರಿಜಾಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಬಡಿವಾರವೇನೋ ದೆನ್ನಮೇಲೆ
ಹಾರಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಭಾರಹೇರದೆ ನಾವು ಬಿಟ್ಟೆವೇನೋ

|| ೨ ||

ಕೊಟ್ಟುಹೊಗೆಂದಯಾಕೆ ಸಿಟ್ಟುಮಾಡುವಿಯೋ ಶ್ರೀದ-
ವಿಶಲ ಕೊಡ್ಡಾಡಿದಮ್ಮಾಲೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಬಿಡುವೋರಲ್ಲ

|| ೩ ||

ರಾಗ -- ಶ್ರೀರಂಜನಿ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಕೊಳಲೂದೋ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ರಂಗಯ್ಯಾ |
ಕೊಳಲೂದೋ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಾ

|| ಪ ||

ಕೊಳಲೂದೋ ದ್ವಾರಕಾಪುರ ನಿಲಯಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಎಡ ಹೆಗಲಲ್ಲೆಡಗಲ್ಲವ ನೀಡೇ |
ಸುಡಿ ಹುಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತೆ

|| ಉ ||

ಮೃದುತರ ತುದಿ ಬೆರಳಿಂದೊತ್ತುತ್ತ|
ಮಧುರಾಧರದಲ್ಲಿಟ್ಟ ರಂಗಯ್ಯಾ

|| ೨ ||

ನಾದ ಮೂರುತಿ ಗೋಪೀಜನ ಲೋಲಾ |
ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲ ಗೋಪಾಲ ಬಾಲ

|| ೨. ||

ವಾಮ ಭಾಮ ಕೃತ ವಾಮಕಪೋಲೋ
ವಲ್ಲಿತಭ್ಯದರಾಪ್ಯತವೇಣು:
ಕೋಮಲಾಂಗುಲಿಭಿರಾಶ್ರಿತಮಾರ್ಗಂ
ಗೋವ ಈರಯಿತಿ ಯತ್ತ ಮುಸುಂದಃ

ರಾಗ -- ಕಲ್ಲಾಣಿ

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಮುಂಡಿರೆಲವೋ ಮುರಾರಿ | ಕಣ್ಣಾ

|| ಪ ||

ಮಂಗಳಕರ ಮಕರಂದ ಸೂಸುತಲಿರೆ |
ಕಂಗೋಳಿಸುವರೋ ಕಯರ್ವಾರಿ ಕೃಷ್ಣ

|| ೨ ||

ಮುತ್ತಿನಹಾರಾ ಪದಕ ಮುದ್ದಿಕೆಯೂ |
ಒತ್ತುತೆ ಲಿವೋ ಬೆರಳೂರಿ

|| ೭ ||

ಸುಲಭರ ರಸ ಕೇಳು ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲನೆ |
ಸುಳುವು ಕಂಡೆನು ಬಿಡು ಶೌರಿ

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ಖರಹರಪಿಯ

ತಾಳ -- ಭಾಪು

ಹಾಗಾದರು ನಾ ಬಿಡೆ ಕರದೊಯ್ಯೋ ರಾಧಾ-
ಶ್ರೀರಂಗನೆ ನೀನ್ನಾಗಾದರು |

|| ಪ ||

ಹವಣಿಸಿ ನೋಡೆ ಬಂದೆನೆಂದೊ
ತವ ವದನಾಂಬುಜಭೃಂಗನಾ

|| ೧ ||

ಮುಖ ಮುಖ ನಿನ್ನನೆ ನೋಡುವನಿದಕೋ
ವಕಟಿತ ಕರುಣಾಸಾಗರಾ

|| ೨ ||

ತೊಟ್ಟಲೊಳಗೆ ತರಹರಿಸಲು ಶ್ರೀದ
ವಿರಲ ದೇವೋತ್ತುಂಗನೇ -

|| ೨ ||

ರಾಗ -- ಕಲ್ಲಾಣಿ.

ತಾಳ -- ಆದಿ

ಗಂಡ ಬಂದನೆಲೋ ರಂಗಾ ಎನ್ನ
ಗಂಡ ಬಂದನೆಲೋ ರಂಗಾ

|| ಪ ||

ಕಂಡರೆ ಒಗತನ ಭಂಗಾ - ಎನ ಗಂಡ

|| ಅ.ಪ. ||

ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆಯೆಂದಾಭಟದಲಿ
ಕೂಗುವ ಧ್ವನಿಕೇಳ್ಯೆ ಇದಕೋ
ಹ್ಯಾಗೆಮಾಡಲಿ ಹಾದಿಯಮನೆ ಎನ-
ಗಾಗದವರು ಬಂದೀಗ ನಗುವರೆನ್ನ

|| ೨ ||

ನಂದಗೋಕುಲದಿ ನಾನೇ ಗರತಿಯು
ಎಂದು ಮೇರೆಯುತ್ತಿರಲೇಗ
ಬಂಧುಬಳಗದೊಳು ಭಂಡಾಳಾಗಿ ಎಂ-
ದೆಂದಿಗು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ತಿರುಗದಂತೆ ಎನ್ನ

|| ೭

ದಕ್ಷಲಿಲ್ಲ ಮನದೊಳಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂ-
ಡಕ್ಷರ ತೀರಲಿಲ್ಲವು ಮನ್ನಾ
ಫ್ರಾಕ್ಕನೆ ಗೋವಳ ಬರಬಹುದೇ ಒಳ-
ಸಿಕ್ಕಿದೆವಲ್ಲವೋ ಶ್ರೀದವಿರಲ ಎನ್ನ

|| ೮

ರಾಗ -- ನವರೋಚು

ತಾಳ -- ತಾ

ಆಯ್ಯಾ ಸಾಕಿದೇನು ಚಂದಾ ಮೈ
ಸೋಕದಿರೆಲೊ ಮುಕುಂದ

|| ಪ

ಗಂಡನುಳ್ಳ ನಿಜಗರತೀ ಒಡ-
ಗೊಂಡು ಬದಿಗೆ ಕೈ ತರುತೀ ಬಲು
ಪುಂಡಾಟಗಳ ನೀ ನೆಸಗುತೀ

|| ೯

ಹೆಚ್ಚು ನುಡಿಯದಿರು ನಂಟೂ ಕಂಡು
ಮುಚ್ಚುಮಾಡುವದುಂಟೂ ನಡೆ
ಬಿಳ್ಳದಿರೆಲೊ ಮೊಲೆಗಂಟೂ

|| ೧೦

ಶ್ರೀದವಿರಲ ಯದುರಾಯಾ ನಿನ್ನ
ಪಾದಕೆರಗುವೆನಯ್ಯಾ ನಡು-
ಬೀದಿಯೋಳಗೆ ಬಿಡು ಕೈಯ್ಯಾ

|| ೧೧

ರಾಗ -- ನವರೋಚು

ತಾಳ -- ಆದಿ, ಭಾಜ

ಬಿಡೊ ಬಿಡೊ ಬಡಿವಾರಾ ಬೀರದಿರು
ನಡಿ ನಡಿ ಹೋಗ್ಗೆ ಸಾಹು

|| ಪ |

ಪುಂಡಾಟಿಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ

ತಕ್ಕು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವರಿಲ್ಲವೆ ನಿ-
ನ್ನಕ್ಕು ತಂಗಿಯರನೆ ಸೋಚೋ

ಶ್ರೀದವಿತಲ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಹೋಗದೆ ನಡು
ಬೀದಿಯೋಳಿಗೆ ಮಾಡೋರೆ ಹೋಕು

ಲಾವಣೀಪದ

ರಾಗ -- ನವರೋಜು

ತಾಳ -

ದಾಮ್ಯಾ ದೂರನಿಲ್ಲು ದಾರಿಕಟ್ಟಿ ಬರದಿರು |
ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮಾರಬಂದೆ ಹಾಲ್ ಮೊಸರಾ ಹೇಳಾ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಾ |
ದೂರ್ ದೂರಲ್ಲ ಕೋಲ್ ಶಾರ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳು ಬಾಲೆ
ದಾರಿಯೋಳ್ ಸುಂಕ ಶೋದಗಳುಂಟೂ ಇದು ಏನ್ ಗಂಟು

ಗಂಡನ್ನಳ್ ಬಾಲೆಯರ ದುಂಡಕುಚ ಮುಟ್ಟಿಕ್ಕೆ
ಪುಂಡತನ ಬುದ್ಧಿಯಿದು ಧರವೇನೋ ಜೀವ ಯರವೇನೋ |
ಪುಂಡತನ ಬುದ್ಧಿಯಿದು ಧರವೇನೆಂದರೆ
ಹೆಂಡತೆಂತ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಕುಚಯುಗವಾ ಶಾಣದೆ ನಗುವ

ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ ಕಾಪುಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ
ಸಾಕು ನಿನ್ನ ಮಾತೀಗ ಸಲುಗೇನೋ ನಿನ್ನ ನಗೆ ಏನೋ |
ಸಾಕು ನಿನ್ನ ಮಾತೀಗ ಸಲುಗೇನೆಂದರೆ
ಬೇಕು ಬೇಡಿದ್ದನಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ನಿನ್ನಿಡುತ್ತೇನೇ

ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ತೆಟ್ಟಿಗಾರ ನಾನಲ್ಲ
ನೀ ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸೂಳಿ ನಾನಲ್ಲ ಹೋಗೋ ನೀ ನಲ್ಲ ಸಾಗೋ |
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸೂಳಿ ನಾನಲ್ಲ ಹೋಗೆಂದರೆ
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುಹೋದೇನು ಒಳತನಕಾ ಬೇಳ ಬೇಳತನಕಾ

ಒಳತನಕ್ಕಾಡಕೆ ದೆಳತನಕ್ಕಾಡಕೆ
ತಿಳಿಯಲ್ಲಾ ಮಾತಿನ ದೆಡಗಾ ಅಹುದೆಲೊ ಹುಡುಗ |
ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನಾ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿಕೊಡುವೆನೆಂದು
ಸೇಳದಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಬಹು ಬಹು ಧಿಟಲಾ

|| ೫ ||

ರಾಗ -- ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಯಾಣ
ತಾಳ -- ಆದಿ
ಗೋಪಿ ನಿನ್ನ ಮಗ ಬಲು ಜಾರ ಹೋರಾ
|| ಪ ||
ಮುದದಿ ಮುಕುಂದಾ | ಸದನಕೆ ಬಂದಾ |
ದಧಿಯ ವಿಾಸಲ ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂದ ತಿಂದ
|| ಗ ||
ಹರೆಯದ ಪೈರೀ ಜರದ ಕಂಗೋರೀ |
ಭರದಿಂದ ಶಳಿದನು ಶೀರಿ ಶಾರಿ
|| ಉ ||
ಭಾಳದಿನಾಯಿತು ಪೇಳುವ ದ್ವಾಂಗೆ ಗೋ-|
ಪಾಲನ ಮನ ಸೊಮೈಹಾಗೆ ಹೀಗೆ
|| ೨ ||
ಮಾರಜನಕ ತಾನು ಮನೆಯೊಳು ಪೊಕ್ಕಾ|
ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದರೆ ಕೃಗೆ ಸಿಕ್ಕನಕ್ಕ
|| ೪ ||
ಶ್ರೀದ ವಿಶ್ವಲ ಪೊಷಿವ ನೆಲ್ಲ |
ಭೂಸುರ ನಾಟ್ಯವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲ ಬಲ್ಲ
|| ೫ ||

ರಾಗ -- ಕಾಪಿ
ತಾಳ -- ಮಟ್ಟಿ
ತಿಲಕದ ಒಲುಮೆ ಮೇಲು ರಾಧೇ ನಿನ್ನ
ತಿಲಕದ ಒಲುಮೆ
|| ಪ ||
ತಿಲಕದ ಒಲುಮೆ ಹರಿ ಬಂದ ಒಲುಮೆ |
ಫ್ಲಿಲು ಫ್ಲಿಲುಹು ಗಿಣ್ಣೆ ಕಾಲು ರಾಧೇ ನಿನ್ನ
|| ಅ.ಪ. ||

ಕುಂಹಮ ಕರದು ಹಚ್ಚಿ ವಂಕಿ ಬಾಜು ಬಂದಿ ಇಟ್ಟು |
ವಂಕಜಾಕ್ಕೆ ನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊ ತೋಕು ರಾಧೇ ನಿನ್ನ

|| ೮ ||

ಉಟ್ಟಿದು ಹೈತಕೆ ಶೀರೆ ತೊಟ್ಟಿದು ಬುಟ್ಟಿದ ಕುಪ್ಪಸ |
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮಾಸುವದು ಶಾಲ ರಾಧೇ ನಿನ್ನ

|| ೯ ||

ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರವು ದೇಳದಿಂಗಳು ಪೋಕಿವಂತೆ |
ತೆಂಗು ಬ್ಯಾಕೆ ಮಣಿ ಯೆಕ್ಕೆ ನೂಲು ರಾಧೇ ನಿನ್ನ

|| ೧೦ ||

ಪಿಲ್ಕು ಕಾಲುಂಗುರ ಕಿರುಬಲ್ಕು ಆಣಿಮೇಂಟು |
ಧ್ಯೇಯಾದಲಿ ಮೆರೆವ ಗಿಳಿಗೇಲು ರಾಧೇ ನಿನ್ನ

|| ೧೧ ||

ಚೌರಿ ರಾಗಟಿ ಗೊಂಡ್ಡು ಹೆರಳು ಭಂಗಾರವೂ |
ಚಂದಿರ ಪ್ರಫಲ್ಲ ಮುತ್ತಿನ ದೊಟ್ಟು ರಾಧೇ ನಿನ್ನ

|| ೧೨ ||

ದಿಟ್ಟು ಹಗಲೊಳು ಶ್ರೀದವಿಶಲನ್ನು ಯೇರಿಕೊಂಡು |
ಬಟ್ಟು ಬಯಲೊಳಗೆ ಕೇಳಿ ರಾಧೇ ನಿನ್ನ

|| ೧೩ ||

ರಾಗ -- ಧನಾಸ್ತಿ (ಧನಾಸರಿ)

ತಾಳ -- ರುಂಪೆ

ರಥ ಹೋಗದಮನ್ನೆ ಗೋಕುಲಕೆ ಮನ್ನನೋ-
ರಥ ಹೋಗಿರುವುದೇನೆಂಬಿ

|| ೧೪ ||

ಅತಿ ಕೊತುಕವದಾಯ್ತು ಖಳಿರಾಯನೊಲಿದು ಯದು-
ಪತಿಯ ಕರೆತರುವುದೆಂದೆನಗೆ ವೇಳಿರಲಿಕ್ಕೆ

|| ಅ.ಪ. ||

ಪತಿತಗೇ ನಾಮ ದುರ್ಬಿವಲಾ ಎನಗೆ ಶ್ರೀ-
ಪತಿಸೇವೆ ತಾನಾಗಿ ದೊರೆದೂ
ಶತಸಹಸ್ರಾನಂತಾನಂತ ಜನುಮಗಳ ಸು-
ಕೃತಕೆ ಘಲವಾಯಿತೆಂದರಿದೂ
ಗತ ಕಿಲ್ಲಿವನಾದೆನೆಂಬುದಕಿದೇ ಸಾಕ್ಷಿ

ಪಥದೊಳಗೆ ತಾವೆ ಮುಂದರಿದೂ
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಲೆ ಮಹಾ ಶಕುನಂಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ
ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲವೀ ಶುಭೋದಯಕೆ ಸೂರ್ಯೋದಯಕೆ

|| ೧೫ ||

ಶ್ರೀಪದ್ವಜಾದಿಗಳು ಸೇವಿಸುವ ಚರಣ ಯಮು-
ನಾಪುಳಿನದಲಿ ಮೇರಿವ ಚರಣ
ಗೋಪಿಯರ ಪೀನಕುಚಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ಚರಣ
ತಾಪತ್ಯಯಾವಳಿವ ಚರಣ
ಗೋಪರದ ಶಿಲತ್ವಣಾಂ ಕುರುಹ ತೋರುವ ಚರಣ
ಅಪದ್ವಾಂಧವನ ಚರಣ
ನಾಪೇಳಲೇನು ಭಕುತವತ್ಯಲನು ಕರು-
ಣಾಪೂರ್ಣ ಎನಗಭಯ ಕೊಡುವ ಕರಪಿಡಿವ

ನೋಡುವೆನು ನೀರದಶಾಮಸುಂದರನ ಕೊಂ-
ಡಾಡುವೆನು ಕವಿಗೇಯನೆಂದು
ಮಾಡುವೆನು ಸಾಷ್ವಾಂಗ ದಂಡಪುಣಾಮ ಕೊಂ-
ಡಾಡುವೆನು ಕೃಮುಗಿದು ನಿಂದು
ದೇಡುವೆನು ಭುವನ್ಯೈಕದಾತನೆಂದಲ್ಲಿ ಕೊಂ-
ಡಾಡುವೆನು ದಾಸ್ಯ ದೇಕೆಂದು
ಕಡಿಲ್ಲ ಇಂದಿನಾ ಮನಕೆನ್ನ ಬಯಕೆ ಕೃ-
ಗೂಡುವದು ನಿಸ್ಪಂದೇಹ ದೃವಸಹಾಯ

ಇರುವನೋ ವಿಕಾಂತದೊಳಗಿರುವ ಕೇಳಿದಿರು
ಬರುವನೋ ಬಂದವನ ಕಂಡು
ಕರೆವನೋ ಕಿರಿಯಯ್ಯ ಬಾರೆಂದು ಬಿಗಿದಷ್ಟಿ
ದೆರೆವನೋ ದೆರಸಿಯದನುಂಡು
ಒರೆವನೋ ಒಡಲ ಧರ್ಮವನೆಲ್ಲವರಗಿಸಿ
ಜರಿಯನೋ ಜಗದೀಶ ಹಗೆಯವನೆನುತ ಬಗೆಯ

ಗೋಧೂಳಿಲಗ್ನಕ್ಕಿಗೋಕುಲಕೆ ಬಂದು ದೆರ-
ಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗಳ ನೋಡೀ
ಭೂದೇವಿಗಾಭರಣವೆನುತ ತೇರಿಳಿದು ಶ್ರೀ-
ಪಾದರಜದೊಳಗ ಹೊರಳಾಡೀ
ಗೋದೋಹನದೊಳಿದ್ದ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕಂಡು
ನಾಧನ್ಯಧನಸೆಂದಾಡೀ

ಶ್ರೀದವಿಶಲದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು

ರಾಗ -- ಶಂಕರಾಭರಣ

ತಾಳ -- ಆ

ಕೇಳಿದ್ದೂ ಈ ಕೌತುಕ ಕೇಳಿದ್ದೂ

|| ಪ

ಕೇಳಿದ್ದೂ ಕೌತುಕವನ್ನು ಈಗ
ಹೇಳುವೆ ನಾ ನಿಮಗಿನ್ನು ಆಹಾ
ಹೇಳದೆ ಮಥುರೆಗೆ ಜಾಳಕಾರ ಕೃಷ್ಣ
ಕೋಳಿಕೊಗದ ಮನ್ನ ನಾಳಿ ಪ್ರೇಗುವನಂತೆ

|| ಅ.ಪ

ಕರೆಯ ಬಂದಿಹನೊಬ್ಬಿ ಚೋರ ತನ್ನ
ಕಿರಿಯಯನಂತೆ ಅಕ್ಕಾರ ಉಂಟಾರ
ಹೊರಹೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟತೇರ ಆಹಾ
ಹಿರಿಯನೆಂದು ಕಾಲಿಗೆರಗೊ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ
ಭರಧಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮರಳು ಮಾಡಿದ ಸುದ್ದಿ

|| ಏ

ಸೋದರ ಮಾವನ ಮನೆಯೋಳ್ಳ ದೇಶ-
ಗಾದ ನಾಳಿನ ದಿನಯೋಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣ
ಪ್ರೇದರೆ ನೆರೆದ ಜನಯೋಳ್ಳ ಆಹಾ
ಕಾದುವಮಲ್ಲರ ಮೇಲಾದ ಬಿಲ್ಲಬ್ಬ
ಸಾಧಿಸಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೋದೆವೆಂಬ ಅತಿ

|| ಉ

ಹಟ್ಟಿದ ಸ್ತೋತ್ರವಂತೆ ಮಥುರೀ ಕಂಸ
ನಟ್ಟುಳಿಗಾಗಿ ತಾ ದೆದರೀ ಇ-
ಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕಾತನ ತಂಗಿ ಚದುರೀ ತೋರಿ
ಕೊಟ್ಟರೆ ತನ್ನನು ದೆದರೀ ಆಹಾ
ಇಮ್ಮು ಸ್ವೇಹವು ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಮಾವನ
ಧೆಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಒಡಂಬಟ್ಟು ಹೋಗುವನಂತತೆ

|| ಉ

ಮಾತು ಹೇಳುವೆ ನಾ ನಿನಗೊಂದಾ ಪರಂ-

ಜೋತಿ ಶಾಖಾವನ್ನಿಕೇ ಬಂಡಾ

ಭೂತವೇತಾಳಾದಿಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ

‘ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲೋ ಮತಿಮಂದಾ

|| ೧ ||

ಭೀದ ಭೇದಗಳು ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ನೀ ಅ-

ನಾದಿ ನಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಬಲ್ಲೀ ವೇದ⁴

ಬಾಹ್ಯನಾಗದೆ ಇಲ್ಲಿ ಹರಿ-

ಪಾದ ಇನ್ನಾಕೆ ಪೂಜಿಸಲ್ಪೊಲ್ಲೀ

|| ೨ ||

ನೀನಲ್ಲಿ ನಿನದಲ್ಲವು ಸೋಡಾದೇಹ

ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬೋರೆ ಮೂಡಾ |

ಮಾನಹಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಳ ದೇಡಾ ಬಿಡು

ಸಾನು ಬಂಧಿಗಳ ಸೈಹವ ಗಾಡಾ

|| ೩ ||

ಆಹಿತಾದಿ ವಿಭೂತಿಯ ಸೋಡು

ಸೋಹಂ ಎಂಬರೆ ವಿಘಾತಿಯಾ

ನೇಹವ ಪಡೆವರೆ ಗೀತೆಯಾ ಕೇಳಿ

ಮೋಹವ ಕಳಕೊ ವಿಜಾತಿಯಾ

|| ೪ ||

ಮಧ್ಯವಲ್ಲಬ್ಜ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥದೊಳ-

ಗದ್ಯತತ್ಯಯ ತಿಳಿದಂಥ |

ವಿದ್ವಾಂಸರು ಚರಿಸುವ ಪಂಥವನ್ನು

ಸದ್ವೃತ್ಯಯಲೆ ಸಾಧಿಸು ಭಾಂತ

|| ೫ ||

ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷ್ಟಿಗಳೊಳು ವರ

ಧೋಗಿಶಯನ ರೂಪಗಳೇಳು |

ಭಾಗವತ ಬಲ್ಲವರ ಕೇಳು ಬೃಹ

ದ್ಯಾಗವ ಹರಿಗಣಿಸಿ ಬಾಳು

|| ೬ ||

ಪಂಚಾತ್ಮಕ ಸಿಲುಕುವ ಸಟಿ ಪಂಚ-

ಪಂಚಕಿಗಳ ಕರ್ಮವ ಮಿಂಟಿ |

⁴ ವೇದ ಬಾಹ್ಯನಾಗದೆ ಇಲ್ಲಿಹರಿ - ಎಂಬುಷ್ಟು ಮೂರನೆ ಸಾಲು

ಪಂಚಕೆ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರೆ ಬಾಟಿ | ನಿವ್ಯ-
ಪಂಚ ನಾಗಿ ನೀ ಕಡೆದಾಟ

|| 2 ||

ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛಾತ್ಮಕ್ಯಾ ಶತ್ಕಿಗಳೆಂಬಾ ಈ ಮ-
ಹಾನುಭಾವದಿ ತನ್ನಯ ಬಿಂಬಾ |
ತಾನೆ ಸರ್ವತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಾಂಬ ಇದ-
ಕ್ಕೇನು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೋ ಶುಂಭಾ

|| ೪ ||

ತಾಪತ್ಯಯಗಳು ನಿನಗಿಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣಾ
ಪಾಪಕ್ಕೆ ಲೇಪ ನಾಗೊರೆಹೊಲ್ಲಾ |
ಪ್ರಾಪಕ ಸ್ಥಾಪಕ ಹರಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಗ
ದ್ವಾಪಕ ನೆಂದರಿತರೆ ಇಲ್ಲಾ

|| ೫ ||

ಡಿಂಬದೊಳಗೆ ಚೀತನ ವಿಟ್ಟು ಜಗ-
ದಂಬರಮಣ ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟು
ಉಂಬುಡುವ ಕ್ಯಾಯಗಳಪ್ಪು ನಿನ್ನ
ಬಿಂಬನಾಧಿನ ವೆಂದರೆ ಇಪ್ಪು

|| ೧೦ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ದೇ-
ವಕ್ರಕು ಪರಿಚಾರಕ ಶ್ರೀಣಿ |
ವಕ್ಕಲು ನಾವೆಲ್ಲರು ಪ್ರಾಣಿದಶ-
ದಿಕ್ಕುನಾಳುವ ನಮ್ಮುದ್ದೋರೆಯಾಣಿ

|| ೧೧ ||

ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ ಸಂಪದ ಪೋಕ್ಕು ಜಗ-
ನಿಧಾಮತವೆಂದಿಗು ಜೊಕ್ಕು |
ಶ್ರುತ್ಯನ್ಯಧರ ಹೇಳ್ಣದೆ ಸುಳ್ಳನೀ
ಭೃತ್ಯ ಕರ್ತನಾಗದಿರೆಲೋ

|| ೧೨ ||

ಮಾಧವನಲಿ ತನುಮನ ಮೆಚ್ಚು ಕಾಮ
ಕ್ಷೋಧರೂಪದ ಕಲೆಮಲ ಕೊಚ್ಚು |
ಮೋದತೀಧರ ವಚನವ ನೆಚ್ಚು ಮಾಯಾ-
ವಾದಿ ಮತಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯ ಹಚ್ಚು

|| ೧೩ ||

ಸವಿಳಳ್ಳರೀಕೇಳಿನ್ನಯ ಸೊಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ
ಪವನನಯ್ಯನ ಪೈರಣೆ ಎಲ್ಲಾ |
ಎವೆಯಿಕ್ಕೆಲರಿಯಾದೇ ಜಗವೆಲ್ಲಾ ಎಂದು
ಶಿವ ತನ್ನ ಸತಿಗೆ ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ

|| ೮೪ ||

ಧ್ವನಿ ಬಲ್ಲಾದಿ ರಾಯರ ಸೋಡು ನಿ-
ನ್ನವ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲ ಈಡ್ಯಾಡು |
ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ಮವ ಮಾಡು ಮಾ-
ಧವನವನೆಂದು ನಲಿದಾಡು

|| ೮೫ ||

ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳ ತಾಳಿಕ್ಕೇ ಬಲು
ಸಂದೇಹ ಬಂದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೋ |
ಬಂದಪ್ಪರಿಂದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಕೋ ಗೋ-
ವಿಂದ ನಿನ್ನವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೋ

|| ೮೬ ||

ಹಿಂಡು ದ್ಯೇವಗಳಿಗ್ಗಿರಿಯ ನೀತಾ ತನ್ನ
ತೋಂಡ ಸೆಂದವರಿಗೆ ತಾ ಸೋತಾ |
ದಂಡಿಸಿ ದಯಮಾಡುವ ದಾತಾ ಭೂ-
ಮಂಡಲದೊಳಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನಾತಾ.

|| ೮೭ ||

ನಾಡ ಶೋದಿ ದ್ಯೇವಗಳಂತೆ ತನ್ನ
ಜೀಡಲು ತಾ ಬೇಡಿಕೊಳನಂತೆ |
ನೀಡುವ ನಿಖಿಳಾಧ್ಯ ವದರಂತೆ ನಿಜ
ಸೋಡಿಕೊ ನಿನಗ್ಯಾತರ ಚಿಂತೆ

|| ೮೮ ||

ಏನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕ್ಕೆ ಬಾಚುವ ತನ್ನ-
ಧೀನನೆಂದರೆ ನಸು ನಾಚುವಾ |
ದಾನವ ರೊಡಲೂರಿ ಗೀಚುವಾ ತನ್ನಿಂ-
ತಾನೇವೆ ಮನದೊಳು ಸೂಚುವಾ

|| ೮೯ ||

ಕರ ಕರದಲ್ಲೀಗೆ ಬರುವನು ನಿಜ
ಶರಣಾರ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವಾನು |
ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಪರ ತಾ ಮರೆವಾನು ತನ್ನ
ಸರಿ ಎಂದವರ ಹಲ್ಲು ಮುರಿವಾನು

|| ೯೦ ||

ಆರು ಮನಿದು ಮಾಡುವದೇನು ಪೇಯ್
ಪೇರಕರೊಳಗಿದ್ದು ಹರಿತಾನು |
ಓರಂತೆ ಕಾರ್ಯವ ನಡೆಸೋನು ಮುಖ್ಯ-
ಕಾರಣವೆಂದರಿಯದೆ ನೀನು

|| ೨೦ ||

ಹಲವು ಹಂಬಿಲಿಸಲ್ಪಾತಕೆ ಹುಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾ
ಕುಲ ಶೀಲ ಧನದಿಂದ ಹರಿ ಮೆಚ್ಚೆ |
ಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆ ಆಯರ ವೆಚ್ಚೆ ತಿಳಿ
ಸುಲುಭೋವಾಯಾದಿಗಳ ನಿಚ್ಚೆ

|| ೨೧ ||

ದುರ್ಜನರೊಳು ದೈನ್ಯ ಬಡದಿರು ಸಾಧು
ಸಜ್ಜನರೊಳು ವೈರ ತೊಡದಿರು |
ಅಜುರನಸವಿನಂಭ್ಯಿ ಬಿಡದಿರು ನಿ-
ಲಂಜ್ಞನಾಗಿ ಬಾಯ್ಯಿಡದಿರೂ

|| ೨೨ ||

ಭಯರೂಪದಿ ಒಳ ಹೊರಗಿದ್ದು ನಿ-
ಭಯ ನಾಮಕ ಧೈಯವಕದ್ದು |
ಭಯದೋರುವನೆಂಬದೆ ಮದ್ದು ಮಹಾ-
ಭಯಕೃಧ್ಯಯ ಹರಿಯನೆಪೊಂದು

|| ೨೩ ||

ಪರಸತಿಯರ ಸಂಗವ ಬಿಡು ಹರಿ
ಸಪೋತ್ತಮನೆಂದು ಕೊಂಡಾಡು |
ಪರಮಾತ್ಮನ ಧಾನವ ಮಾಡು ಹರಿ
ದಾಸರಂಗಕವಡಗೂಡು

|| ೨೪ ||

ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲಾ ಅವಿ-
ವಿಪ್ರಾಧಿವ್ಯಾಂಗಿದ್ದೆಲ್ಲಾ |
ಇವ್ಯಾಧಿವ್ಯಾಪ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಮನ-
ಮುಟ್ಟಿದವರ ದೆಂಬಿಡನೆಲ್ಲಾ

|| ೨೫ ||

ಮೊದಲು ತೋರುತ್ತಿದೆ ಮಧುರ ವಿವಯ ಸುಖ |
ತುದಿಗೆ ದುಃಖಾ ಅನೇಕಾ

|| ೭ ||

ದಾನ ಮಾನ ಬಹು ದಯಾ ಧರ್ಮತೋ |
ಜ್ಞಾನವೆ ಮಖ್ಯರ ಜೇಕೋ

|| ೭ ||

ತಾರಕ ಭವಭಯಹಾರ ಕೊನಿಗೇ |
ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲನೆ ಕೇಳೋ

|| ೨ ||

ರಾಗ - ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿದೇಶಿ

ತಾಳ - ಪಕ

ಎಲೆ ಮನವೆ ಯದುಲಲಾಮನಗಲದೆ |
ಭಲಾ ಭಲಾ ಎನಿಸನುಗಾಲಾ

|| ಪ ||

ತನು ಮನ ಧನ ದಾರಾಪತ್ತರ ನೀ |
ನೆನಿಸದಿರಭಿಮಾನಕೆ ಮೂಲಾ

|| ೮ ||

ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಸತ್ಯರಿಸಿ ಬ್ಯಾಗ್ ಪರಿ |
ಹರಿಸಿಕೊ ಜನನ ಮರಣಜಾಲಾ

|| ೨ ||

ಶ್ರೀದವಿಶ್ವಲನ ಪಾದ ಸ್ತರಣೀಯ |
(ದ್ವಂದ್ವವ) ಸಾಧಿಸು ಮುಕ್ತಾಮಣಿಮಾಲಾ

|| ೨ ||

ರಾಗ - ಜೇಹಾಗ್

ತಾಳ - ಆದಿ

ಅವನೇ ಧನ್ಯನಲಾ ಜಗದೊಳಗಿವನೇ ಮಾನ್ಯನಲಾ

|| ಪ ||

ಅವಪರಿಯಲಿಂದಾದರು ತನ್ಯಯ
ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಪರನಾದವನೇ ಧನ್ಯ

|| ೮ ||

ಅತ್ಯೇತರ ಸಂಸ್ಕृತಯೋಳಿದ್ದ
ಸ್ವಾತ್ಮಲಾಭ ಸಿದ್ಧಿಯ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡವನೆ

|| ೨ ||

ಶ್ರೀದವಿಶಲನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಿ
ಸಾಧುಸೇವ್ಯ ಚಿತ್ಪುಳಿಮಯನಾದಂಥವನೆ

|| ೨ ||

ರಾಗ - ಹಿಂದೂಸ್ವನಿಕಾಟಿ

ತಾಳ - ಭಾವು

ಸುಖಪರವಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಹರಿಲೀಲೆ

|| ಪ ||

ಅ ವೈಜಯಂತಿ ಕೌಸ್ತುಭ ವನಮಾಲಾ
ಪಾವನವಕ್ಷವಿಶಾಲ |
ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕನ ದಾವನಕೊರಳೊಳು
ಕೇವಲ ಗುಂಜಾಮಾಲಾ

|| ೮ ||

ಶ್ರೀಜಗಜ್ಞನಾದ್ವಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾ
ಜನಾರಿಗೆನಿಸುವಕಾಲಾ
ಭಚಿಪರ ಭಾಗ್ನೋದಯಕಾನಂದ
ವ್ಯಜದೋಳೀಗೋಪಿಯ ಕಂದಾ

|| ೨ ||

ಶ್ರೀದವಿಶಲ ಕೇಳು ಸುರತಸುಶೀಲಾ
ರಾಧಾಮನೋನುಕೊಲಾ
ಸಾಧಿಸಿ ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಪೋಂಗೋಳ-
ಲೂದುವ ಗಾನವಿಲೋಲ

|| ೨ ||

ರಾಗ - ಕಾನಡಾ

ತಾಳ - ಆದಿ

ರಘುರಾಮರ ಪಾದವ ಹಿಡೀ ಹಿಡಿ

|| ಪ ||

ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮೆಣ್ಣು ಮೂರರಾಶೆಯ ಮಾಡಿದೆ |
ಅದರೊಳಗೇನದೆ ಹುಡೀ ಹುಡೀ

ಶ್ರೀದವಿಶ್ರಲನ ಪಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಮರಿಯದೆ ದೇಗನೆ ನುಡಿ ನುಡಿ

ಸುಳಾದಿ

ರಾಗ - ಆರಭಿ

ಅಂದು ಇಂದು ಎಂದೆಂದಿಗು ಗೋ-
ವಿಂದನೆ ಗತಿ ನಮಗೆಂದು
ಇಂದಿರೇಶ ವಿಧಿವಂದ್ಯ ನಮೋ ನತೆಬಂಧು
ಎಂದರಾನಂದವೀವ ನಮಗೆಂದೂ
ಬಂದ ಬಂದ ಭಯವ್ಯಂದಗಳೋಡಿಸಿ
ಹಿಂದು ಮುಂದು ಎಡಬಲದೊಳಗಿಹ
ನಿಧ್ಯಂಧ್ಯನ ದಯಕೇನೆಂದೆ ಮು-
ಕುಂದನ ಮೋರಹೋಗದಿರಲು ಭವ
ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸುವರಾರಿಳಿಯೊಳು
ನಂದ ನಂದನ ಶ್ರೀದವಿಶಲನ
ಪೋಂದಿನೋಡು ಸುಖಸಾಂಧ್ಯನ ಹೇ ನಮಗೆಂದು

ತಾಳ - ಮಟ್ಟಿ

ಪಾಪಪ್ರಯ ನಮ್ಮ ಸಮಿಾಪಕೆ ಬರಲ್ಪಾಕೆ
ಪಾಪಪಂಕವನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಳಲ್ಪಾಕೆ
ಪಾಪಿಮನವೆ ಲಕ್ಷ್ಯಪತಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವ ನೋಡು
ಪಾಪಗಳೀಡ್ಯಾಡು ರೂಪವೆ ಅಣುಮಹ-
ದ್ಯೂಪವೇ ಗುಣ ನಾಮರೂಪವೇ ಸತ್ಯಚಿತ್ವಾಲೀ
ರೂಪಾತ್ಮಕ ನಿತ್ಯ ಆಪನ್ನಪಾಲ ಶ್ರೀದವಿಶಲ ತ್ರಿಜಗ-
ದ್ವಾಪಕ ಸರ್ವಪ್ರಾಪಕನ ನೆರಿನಂಬು

ನಿವಹ ತನ್ನಯವಾಯ್ತು ನೀನಾದರವನ
 ವ್ಯವಹಾರವನುಸರಿಸುವರೆ ರಮಾಧವನ
 ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವ ಪಡೆಯೋ ಪಡೆದವರೆ
 ಶ್ರವಣಮಂಗಳ ಭಾಗವತ ಕೇಳು ಕೇಳುವರೆ
 ಕವಿಜನರ ಕರುಣಾಕ್ಷೀಡಾಗು ಈಡಾಗುವರೆ
 ಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳ ಪ್ರಾಯತೀರ್ಥಕ್ಕೀರ್ತ
 ಅವನಾದರು ಮಾಡು ಪವನಾಂತರಾತ್ಮ
 ಶ್ರೀದವಿರಲ ನಿನ್ನ ಸಾಕುವನು ನಿತ್ಯ ಕೃತಕೃತ್ಯ || ೨ ||

ತಾಳ - ಅಟ್ಟಿ

ನಾನ್ಯಾಕವನನುಸರಿಸುವೆ ನೆಂಬಿಯಾ
 ನೀನು ಬಿಟ್ಟರವ ಬಿಡಲರಿಯನು ಕೇಳು
 ತಾನೆ ತನ್ನಚರ್ಚನೆಗೊಂಬ ಬಿಂಬ ಮ-
 ಹಾನು ಭಾವರೆಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರು ಕೇಳು
 ದೀನನಾಥ ನಮ್ಮಶ್ರೀದವಿರಲನಿ-
 ಗೇನೆಂದೆನವನ ಶಾರುಣ್ಯಕೆ ನಮೋ ನಮೋ || ೩ ||

ತಾಳ - ಆದಿ

ಅಂತು ಇಂತು ಈ ಕಲಿಕಾಲದೊಳು
 ಸಿಂತರ ಬೀಳದೆ ಬಹುಕಾಲಾ
 ಸಂತ್ಯಾಸುವ ಸಂತರ ಕಾಲವಷಿಡಿ
 ಅಂತಕನವರಿಗೆ ನೀಪಾಲಾ
 ಎಂತಾಗುವಿಯೋ ಅಂತ್ಯರದೆ ಬಿಡು
 ಭಾಣತಿಯು ಇನ್ನಾದರು ಬರಿದೆ
 ಚಿಂತಿಸದಿರು ತನು ಮನೆ ಧನ ವನಿತೆಯ
 ರಂತರಿಸುವರಲ್ಲದೆ ನಿನಗೇನು ಸ್ವ-
 ತಂತ್ರವಿಲ್ಲ ನಿಜಮಂತ್ರವಿದೆ ಮಾ-
 ಹಂತರೋದೆಯ ಭಗವಂತನ ಮರೆಯದೆ
 ಚಿಂತಿಸು ಚಿತ್ಯಾಖಿಮಯನಾ
 ನಿಂತು ಕೂತು ಮಲಗೆಂತಾದರು ಜಗ-
 ದಂತರಾತುಮ ಶ್ರೀದವಿರಲನ
 ಚಿಂತಿಸು ಚಿತ್ಯಾಖಿಮಯನ ನೀ ಚಿಂತಿಸು || ೪ ||

ಜಡे

ಅತ್ಯಾರ್ಥರಾತ್ಮಸವಾತನ ಬಿಡದೆ ಮ-
ಹಾತ್ಮರೋಡೆಯ ಶ್ರೀದವಿಶಲಾತನ ನೇರೆನಂಬೋ ||

ರಾಗ - ಮಾಯಾಮಾಳವಗಾಳ

ತಾಳ - ಏಕ

ಸಾಕಯ್ಯ ಸಾಕು ಸಾಕಯ್ಯ ನಮ-
ಗಾಕಯ್ಯ ಇನ್ನವಿವೇಕರ ಸಂಗತಿ

|| ಪ ||

ಬುದ್ಧಿಶೂನ್ಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇಳಲು
ಮದ್ವಾನೆ ಮೈಯ್ಯ ತೋಳಿದಂತಾಯಿತು

|| ರ ||

ದುರುಳಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮವನೊರೆಯಲು
ಕುರುಡಗೆ ಕನ್ನಡ ತೋರಿದಂತಾದೀತು

|| ಉ ||

ಶ್ರೀದವಿಶಲ ನೆನ್ನದಜಾಣನಿಗೆ ದೋದಿಸೆ
ದೋಗೇಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಒದರಿದಂತಾಯಿತು

|| ಇ ||

ರಾಗ - ಪೀಲು

ತಾಳ - ಏಕ

ದೇದುವದೂ ಬಲು ಕಷ್ಟಾ

|| ಪ ||

ನೀಡದಿದ್ದವನೇ ನಷ್ಟಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ನಾಚಿಕೆ ಎಲ್ಲನೂ ತೋರದೂ ಮಹಾ | ನೀಚರಿಗೆ ಭಾಯ್ಯರದೂ

|| ರ ||

ಕೊಟ್ಟಾರೆಂಬ ದುರಾಶಾ ಕ್ಷಯಾ | ಭೃವ್ಯರರಿಯರೂ ಕ್ಷೇಶಾ

|| ಉ ||

ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನು ಕಂಡೂ ಅಧಮರ | ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಇ ||

ಗುಣಹೀನರ ಕೊಂಡಾಡೀ ಬಂದು | ಕ್ಷಣಾಕ್ಷಣಾಕವರನು ನೋಡೀ

|| ಇ ||

ಶ್ರೀದವಿಶ್ರಲನ ಬಿಟ್ಟ್ರು | ಅಧಮಾಧಮರಿಗೆ ದೈನ್ಯ ಬಟ್ಟು

|| ಇ ||